

**VOORONTWERP VAN DECREET TOT REGELING VAN DE ERKENNING VAN
LOKALE GELOOFSGEMEENSCHAPPEN EN TOT WIJZIGING VAN HET
DECREET VAN 7 MEI 2004 BETREFFENDE DE MATERIËLE ORGANISATIE
EN WERKING VAN DE ERKENDE EREDIENSTEN**

Samenvatting

Het voorliggend voorontwerp van decreet voert een nieuw decretaal kader in voor lokale geloofsgemeenschappen op volgende drie vlakken:

- De erkenning: de bestaande erkenningsregels worden maximaal aangepast in lijn met de aanbevelingen van de studie Torfs¹. Alsook worden nieuwe regels uitgewerkt zodat de Vlaamse Regering over alle relevante informatie beschikt omtrent bestuurlijke, veiligheids- en samenlevingsaspecten om gemotiveerde beslissingen te kunnen nemen zowel voor als na de erkenning.
- Het toezicht: voor een permanent en adequaat toezicht op de naleving van de erkenningsregels en de verplichtingen in het erediensdecreet wordt een Vlaamse instantie op de lokale geloofsgemeenschappen opgericht die over de nodige bevoegdheden beschikt.
- De sanctionering: ook wordt voorzien in een getrapte en gedifferentieerde sanctiekader om de effectiviteit van de handhaving te versterken.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

1. Inleiding

Lokale geloofsgemeenschappen zijn belangrijke partners binnen onze diverse samenleving. Het uitgangspunt is dat een erkende lokale geloofsgemeenschap waarmee dialoog gevoerd wordt, te verkiezen is boven een niet-erkende lokale geloofsgemeenschap waarmee geen enkel officieel contact bestaat.

Met het voorliggend voorontwerp van decreet willen we een nieuw en duidelijk kader invoeren voor de erkenning van de lokale geloofsgemeenschappen en voor de criteria en administratieve verplichtingen waaraan besturen van de eredienst moeten voldoen. De erkenningsregels worden scherper gesteld, zodat beter het kaf van het koren gescheiden kan worden. Wie tegen ons maatschappijmodel ageert, verliest zijn erkenning. Lokale geloofsgemeenschappen die zich hierin

¹ R. TORFS, G. DU PLESSIS, R. VAN DEN DRIESSCHE, M. DE BAETS, Onderzoek naar de adequaatheid van de erkenningscriteria voor lokale kerk- en geloofsgemeenschappen in het Vlaams Gewest én naar de handhaving van deze criteria en andere administratieve verplichtingen door de lokale kerk- en geloofsgemeenschappen, Leuven, Bijzondere Faculteit Kerkelijk Recht – KU Leuven, 2018, <http://docs.vlaamsparlement.be/pfile?id=1483945>

inschakelen, zijn onze bondgenoten. We willen zoveel mogelijk harten voor ons maatschappijmodel veroveren, gebaseerd op wederzijds engagement. Iedereen heeft gelijke rechten, maar ook gelijke plichten. We stellen ook duidelijke grenzen die worden bepaald door de rechtsstaat en de fundamentele grondwaarden die eraan ten grondslag liggen. Onze rechtsstaat staat niet ter discussie. Geen enkele religie of levensbeschouwing staat boven de wet en de fundamentele beginselen vervat in de Grondwet en internationale mensenrechtenverdragen, zoals de scheiding der machten, de neutraliteit van de overheid, de scheiding van kerk en staat, het non-discriminatiebeginsel, ...

2. Bevoegdheidsverdeling tussen federale staat en de gewesten

Sinds de vijfde staatshervorming zijn de gewesten voor wat de ondergeschikte besturen betreft, bevoegd voor de kerkfabrieken en de instellingen die belast zijn met het beheer van de temporalien van de erkende erediensten, met uitzondering van de erkenning van de erediensten en de wedden en pensioenen van de bedienaars der erediensten.² Aangezien het Vlaamse Gewest niet voor alle aspecten bevoegd is, blijft samenspraak en afstemming met het federaal niveau noodzakelijk.

De federale bevoegdheden omvatten:

- De erkenning van de erediensten. Op dit ogenblik zijn er zes erediensten erkend door de federale overheid: de rooms-katholieke³, de protestantse⁴, de Israëlitische⁵, de anglicaanse⁶, de islamitische⁷ en de orthodoxe⁸.
- De bevoegdheid van de federale overheid inzake de wedden en de pensioenen van de bedienaars van de erediensten omvat zowel de vaststelling en de betaling van de wedden en de pensioenen als de definiëring van de titularissen van dit recht.

Behoudens de voormelde federale aangelegenheden, zijn de gewesten bevoegd voor al wat de instellingen belast met het beheer van de temporalien van de erkende erediensten betreft, dat wil zeggen het beheer van de goederen en inkomsten van deze erediensten. Deze bevoegdheid omvat zowel de organisatie, de werking, het toezicht als de financiering van de besturen belast met het beheer van de goederen en de inkomsten van de eredienst. Hieruit vloeit voort dat de gewesten ook bevoegd zijn om de lokale geloofsgemeenschappen van de erkende erediensten te erkennen, met inbegrip van de eventuele stappen die daaraan voorafgaan.⁹

De erkenning van een lokale geloofsgemeenschap brengt de oprichting van een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid met zich mee, bestuur van de eredienst genaamd. De besturen van de eredienst zijn belast met de zorg voor de materiële voorwaarden die de uitoefening van de eredienst en het behoud van de

² Artikel 6, § 1, VIII, eerste lid, 6°, BWHI; zie ook artikel 181, §1 van de Grondwet.

³ Wet van 18 germinal jaar X (8 april 1802).

⁴ Idem.

⁵ Decreet van 17 maart 1808.

⁶ Wet van 4 maart 1870.

⁷ Wet van 19 juli 1974.

⁸ Wet van 17 april 1985.

⁹ GwH 19 december 2019, nr. 203/2019; Adv. 36.134/4 van de Afdeling wetgeving van de Raad van State, Parl.St. VI.Parl. 2003-04, nr. 2100/1.

waardigheid ervan mogelijk maken en staan in voor het onderhoud en de bewaring van de voor de eredienst bestemde gebouwen, en voor het beheer van de goederen en de financiële middelen die bestemd zijn voor de uitoefening van de eredienst¹⁰.

Vanaf de erkenning heeft de financierende overheid¹¹ volgende verplichtingen t.a.v. het bestuur van de eredienst:

- instaan voor het tekort van de werking van het bestuur van de eredienst;
- onder bepaalde voorwaarden bijdragen in de investering in de gebouwen van de eredienst;
- ter beschikking stellen van een woning van de bedienaar van de eredienst of een woonstvergoeding toekennen;
- onder bepaalde voorwaarden een ruimte ter beschikking stellen waar gelovigen ontvangen kunnen worden, waar het bestuursorgaan kan vergaderen en waar het archief van het bestuur kan bewaard worden (of een secretariaatsvergoeding toekennen).

Momenteel¹² zijn er in het Vlaamse gewest 1712 besturen van de eredienst. Onderstaande tabel toont het aantal besturen van de eredienst aan per provincie en per eredienst:

Eredienst	Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Totaal
anglicaans	1	-	1	2	3	7
islamitisch	6	12	5	2	2	27
Israëlitisch	3	-	1	-	2	6
orthodox	3	5	2	1	5	16
protestants	14	5	11	6	13	49
RK-kathedraal	2	1	1	-	1	5
rooms-katholiek	306	305	367	279	345	1602
Totaal	335	328	388	290	371	1712

3. Beleidsmatige context

Met het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten (hierna: eredienstendecreet), voorzag het Vlaams Parlement in nieuwe regelgeving betreffende de organisatie en werking van de besturen van de erkende erediensten na de overdracht van bevoegdheden in 2001 ten gevolge van de vijfde staatshervorming. De Vlaamse Regering erkent de lokale geloofsgemeenschappen van de door de federale overheid erkende erediensten, en kan in bepaalde gevallen de erkenning opheffen. De criteria en de procedure die daarbij gelden zijn opgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2005 houdende vaststelling van de criteria voor de erkenning van de plaatselijke kerk- en geloofsgemeenschappen van de erkende erediensten (hierna:

¹⁰ Art. 4, 81, 117, 153, 189 en 232 van het eredienstendecreet.

¹¹ T.a.v. katholieke, protestantse, anglicaanse en israëlitische besturen van de eredienst, is het gemeentebestuur de financierende overheid. De provincie is de financierende overheid t.a.v. de islamitische en orthodoxe besturen van de eredienst, alsook tegenover de kathedrale kerkfabrieken.

¹² Laatste update 23 oktober 2020.

erkenningbesluit). De regels betreffende het financieel beheer en de financiële rapportering van de besturen van de eredienst werden vastgelegd in het besluit van de Vlaamse Regering van 13 oktober 2006 houdende het algemeen reglement op de boekhouding van de besturen van de erkende erediensten en van de centrale besturen van de erkende erediensten.

Na 15 jaar is er nood aan een actualisatie van het erkennings-, toezichts- en sanctiekader voor lokale geloofsgemeenschappen. Bovendien bleek de noodzakelijke informatie om erkennings- en sanctiedossiers te kunnen beoordelen soms onvoldoende beschikbaar te zijn. Het gaat daarbij om informatie met betrekking tot de bestuurlijke gegevens van de lokale geloofsgemeenschappen, maar ook om informatie i.v.m. veiligheids- of samenlevingsaspecten.

Bijgevolg werd in de vorige regeerperiode in opdracht van de Vlaamse Regering door de KU Leuven een studie verricht naar de adequaatheid van de erkenningscriteria voor lokale geloofsgemeenschappen in het Vlaamse Gewest én naar de handhaving van deze criteria en van het respecteren van andere administratieve verplichtingen door de lokale geloofsgemeenschappen (hierna studie Torfs¹³). Aan de representatieve organen van de erkende erediensten werd tijdens de vorige regeerperiode meegedeeld dat aanvragen tot erkenning “on hold” worden gezet in afwachting van de aanbevelingen van de studie Torfs. Deze studie werd in december 2018 opgeleverd en maakte het voorwerp uit van een gedachtewisseling in het Vlaams Parlement.¹⁴

Uit de studie Torfs is gebleken dat het regelgevend kader en de criteria voor de lokale geloofsgemeenschappen verfijnd moeten worden om tot een beter resultaat te komen. In uitvoering van het Vlaams Regeerakkoord 2019-2024 worden de bestaande regels binnen de Vlaamse bevoegdheden maximaal aangepast in lijn met de aanbevelingen van de studie Torfs.

Het Vlaams regeerakkoord 2019-2024, de beleidsnota binnenlands bestuur en stedenbeleid 2019-2024, de conceptnota bis betreffende het regelgevend erkenningskader voor lokale geloofsgemeenschappen, meegedeeld aan de Vlaamse Regering op 29 mei 2020 (VR 2020 2905 MED.0170/1BIS) en de conceptnota ter betreffende de oprichting van de Vlaamse Informatie- en screeningsdienst op de lokale geloofsgemeenschappen, meegedeeld aan de Vlaamse Regering op 08 mei 2020 (VR 2020 0805 MED.0150/1), bepalen de krachtlijnen van het vernieuwd decretaal erkennings-, toezichts- en sanctiekader voor lokale geloofsgemeenschappen.

¹³ R. TORFS, G. DU PLESSIS, R. VAN DEN DRIESSCHE, M. DE BAETS, Onderzoek naar de adequaatheid van de erkenningscriteria voor lokale kerk- en geloofsgemeenschappen in het Vlaams Gewest én naar de handhaving van deze criteria en andere administratieve verplichtingen door de lokale kerk- en geloofsgemeenschappen, Leuven, Bijzondere Faculteit Kerkelijk Recht – KU Leuven, 2018, <http://docs.vlaamsparlement.be/pfile?id=1483945>

¹⁴ Verslag van de gedachtewisseling namens de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering en Stedenbeleid uitgebracht door Yasmine Kherbache en Nadia Sminate over het onderzoek naar de adequaatheid van de erkenningscriteria voor lokale kerk- en geloofsgemeenschappen in het Vlaamse Gewest en naar de handhaving van deze criteria en andere administratieve verplichtingen door de lokale kerk- en geloofsgemeenschappen, *VI. Parl.* 2018-2019, nr. 1990/1.

De invoering van een gedifferentieerd en getrapt kader aan sanctioneringsmogelijkheden, een wachtperiode, een gekwalificeerd verbod op buitenlandse financiering, bevoegdheden voor de bevoegde instantie en nieuwe verplichtingen voor de reeds erkende geloofsgemeenschappen vereisen een decretale verankering.

B. Inhoud

Het voorliggend voorontwerp van decreet regelt volgende aspecten en volgt volgende structuur:

- Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen
- Hoofdstuk 2. Erkenningsprocedure
- Hoofdstuk 3. Verplichtingen van de besturen van de eredienst
- Hoofdstuk 4. Opdracht en bevoegdheden van de bevoegde instantie
- Hoofdstuk 5. Sanctionering van de besturen van de eredienst
- Hoofdstuk 6. Wijziging van de besturen van de eredienst en de opheffing van de erkenning van annexe-kerken en kapelanijen
- Hoofdstuk 7. Wijzigingen van het decreet van 7 mei 2004
- Hoofdstuk 8. Slotbepalingen

Het eredienstendecreet wordt in het licht van het voorliggend voorontwerp van decreet aangepast waar nodig, waarbij de verplichtingen opgenomen in het eredienstendecreet van toepassing blijven. De niet-naleving van deze verplichtingen zal aanleiding kunnen geven tot de opstart van de sanctioneringsprocedure opgenomen in het voorliggend voorontwerp van decreet. De correlatie met het eredienstendecreet wordt mede bewaakt door het streven naar een éénduidig begrippenkader.

1. Erkenningscriteria

De studie Torfs heeft voorstellen geformuleerd betreffende de erkenningscriteria om het bestaand regelgevend kader voor lokale geloofsgemeenschappen te verbeteren. De huidige erkenningscriteria worden als volgt verijnd en verduidelijkt waar nodig:

Huidige erkenningscriteria	Nieuwe erkenningscriteria
Volledigheid van het aanvraagdossier	De Vlaamse Regering beoordeelt de erkenningsaanvraag op het einde van de wachtperiode.
Financiële leefbaarheid op basis van het onderzoek van het financieel plan	<ul style="list-style-type: none"> - Financiële leefbaarheid en verplichte transparantie (o.a. invoering van een giftenregister en transparantie over de aan de lokale geloofsgemeenschap verbonden juridische structuren en in het bijzonder over de onderlinge financiële stromen en de jaarrekeningen van deze verbonden structuren); - Gekwalificeerd verbod op buitenlandse financiering en ondersteuning die afbreuk doet

	<p>aan de onafhankelijkheid van een lokale geloofsgemeenschap;</p> <ul style="list-style-type: none"> - Verbod op financiering of ondersteuning die rechtstreeks of onrechtstreeks verband houdt met terrorisme, extremisme, spionage of clandestiene inmenging; - Verbod op rechtstreekse of onrechtstreekse bezoldiging of terbeschikkingstelling (op welke wijze ook) door een buitenlandse overheid van bedienaars van de eredienst, hun vervangers of andere personen. - Een schriftelijke verklaring op eer waarbij de aangeduide verantwoordelijken van de lokale geloofsgemeenschap, de bedienaars van de eredienst en hun vervangers zich ertoe verbinden om de voorgaande verboden na te leven.
<p>Een schriftelijke verklaring waarbij de lokale geloofsgemeenschap zich verbindt tot een correcte toepassing van de wetgeving inzake het gebruik van de talen in bestuurszaken.</p>	<p>Een schriftelijke verklaring op eer waarbij de aangeduide verantwoordelijken, de bedienaars van de eredienst en hun vervangers zich ertoe verbinden de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 na te leven.</p>
<p>Maatschappelijke relevantie wordt minimaal aangetoond aan de hand van:</p> <ul style="list-style-type: none"> - een benaderende opgave van het aantal gelovigen binnen de gebiedsomschrijving; - de wijze waarop de lokale geloofsgemeenschap zich inschakelt in de lokale gemeenschap van de gemeente waartoe zij behoort, met inbegrip van: <ul style="list-style-type: none"> - de wijze waarop zij in haar werking en haar contacten met gelovigen en derden, uitgezonderd de door de liturgie voorgeschreven bepalingen, de Nederlandse taal gebruikt; - de organisatie van haar contacten met de bestuurlijke overheid van 	<p>Maatschappelijke relevantie wordt aangetoond aan de hand van:</p> <ul style="list-style-type: none"> - minimum 200 leden binnen de gebiedsomschrijving; - de zorg voor de materiële voorwaarden die de uitoefening van de eredienst en het behoud van de waardigheid ervan mogelijk maken; - het onderhoud en de bewaring van het gebouw of de gebouwen bestemd voor de uitoefening van de eredienst; - duurzame contacten onderhouden met de lokale besturen en de lokale gemeenschap; - respecteren van het principe van goed nabuurschap binnen de lokale gemeenschap.

<p>de gemeente of de gemeenten van haar gebiedsomschrijving.</p>	
<p>Een schriftelijke verklaring waarbij de lokale geloofsgemeenschap zich ertoe verbindt dat haar huidige en toekomstige geestelijke bedienaars voldoen aan de inburgeringsplicht die desgevallend op hen van toepassing is ingevolge het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid.</p>	<p>De bedienaars van de eredienst en hun vervangers voldoen indien van toepassing aan de inburgeringsplicht vastgelegd in het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid.</p>
<p>Een schriftelijke verklaring waarbij de lokale geloofsgemeenschap zich ertoe verbindt om individuen die handelen of oproepen om te handelen in strijd met de Grondwet en het EVRM, te weren uit de organisatie en werking van de lokale geloofsgemeenschap.</p> <p>Een schriftelijke verklaring waarbij de lokale geloofsgemeenschap zich ertoe verbindt om, behoudens incidentele overmacht:</p> <ul style="list-style-type: none"> - in geen geval, op welkdanige wijze dan ook, haar medewerking te verlenen aan activiteiten, als zij in strijd zijn met de Grondwet en het EVRM; - individuen of verenigingen te weren uit gebruikte lokalen en plaatsen die de besturen van de eredienst gebruiken, wanneer die personen oproepen of handelen in strijd met de Grondwet en het EVRM. 	<p>De aangeduide verantwoordelijken, de bedienaars van de eredienst en de vervangers erkennen dat niemand zich op grond van religieuze of levensbeschouwelijke motieven kan onttrekken aan de geldende rechtsregels, het EVRM en de Grondwet, of de rechten en plichten van anderen kan beperken en leeft behoudens incidentele overmacht, de volgende verplichtingen na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - de verplichting om in geen geval, op welke wijze dan ook, medewerking te verlenen aan activiteiten die aanzetten tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon, een groep, een gemeenschap of leden daarvan; - de verplichting om alle redelijke inspanningen te ondernemen om personen die aanzetten tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon, een groep, een gemeenschap of de leden daarvan, te weren uit de organisatie en werking van de lokale geloofsgemeenschap; - de verplichting om alle redelijke inspanningen te ondernemen om personen die in door de geloofsgemeenschap gebruikte lokalen en plaatsen aanzetten tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon, een groep, een gemeenschap of de leden daarvan, te weren uit de gebruikte lokale en plaatsen; - de verplichting om alle redelijke inspanningen te ondernemen om geldende wetgeving na te leven en

	<p>niet hun medewerking te verlenen aan handelingen strijdig met de geldende wetgeving;</p> <ul style="list-style-type: none"> - een schriftelijke verklaring waarbij de aangeduide verantwoordelijken, de bedienaars van de eredienst en hun vervangers zich ertoe verbinden om, behoudens incidentele overmacht, de voorgaande verplichtingen na te leven.
--	---

Daarnaast worden nog een aantal nieuwe criteria toegevoegd zodat de Vlaamse Regering over alle relevante informatie omtrent bestuurlijke, veiligheids- en samenlevingsaspecten beschikt om een gemotiveerde beslissing met kennis van zaken te kunnen nemen:

- Het bestaan van een juridische structuur die aan het aangevraagd openbaar statuut aangepast is en verplichte transparantie hierover;
- Transparantie over alle rechtstreeks en onrechtstreeks aan de lokale geloofsgemeenschap verbonden juridische structuren en in het bijzonder de onderlinge financiële stromen tussen de lokale geloofsgemeenschap en de verbonden juridische structuren;
- Bedienaars van de eredienst en hun vervangers moeten steeds zijn goedgekeurd door het representatief orgaan, ongeacht hun statuut of ze aangesteld zijn door de federale overheid, ter beschikking zijn gesteld, contractueel of als vrijwilliger zijn aangesteld. Deze goedkeuring moet door het representatief orgaan bevestigd worden aan de Vlaamse Regering.
- Het beschikken over een gebouw dat bestemd is voor de uitoefening van de eredienst en dat voldoet aan de geldende veiligheidsnormen blijktens een attest van de brandweer. De toekomstige openbare instelling moet houder zijn van zakelijke rechten op het gebouw of gebouwen gebruikt als plaats van de eredienst, of bij gebreke daarvan, wanneer het gebouw of de gebouwen gebruikt als plaats van de eredienst niet aan een overheid toebehoren, een afschrift van de met de eigenaar gesloten overeenkomst betreffende het gebruik van het gebouw of de gebouwen als plaats van eredienst, kunnen voorleggen;
- Het voldoen aan administratieve verplichtingen tijdens de wachtperiode;
- Een gunstig advies uitgebracht door de federale minister van Justitie overeenkomstig artikel 3, §1 van het samenwerkingsakkoord van 2 juli 2008 tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 27 mei 2004 tussen de Federale Overheid, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de erkenning van de erediensten, de wedden en pensioenen van de bedienaars der erediensten, de kerkfabrieken en de instellingen belast met het beheer van de temporalien van de erkende erediensten (verder: het samenwerkingsakkoord van 2 juli 2008);
- De lokale geloofsgemeenschap heeft de wachtperiode van vier jaar met gunstig gevolg doorlopen.

2. Wachtperiode

De invoering van de wachtperiode heeft tot doel de erkenningsaanvragen grondig te screenen en te toetsen op de erkenningsverplichtingen, alsook een constructieve relatie op te bouwen met de betreffende lokale geloofsgemeenschap. De wachtperiode zorgt er ook voor dat alle betrokken actoren bij de erkenningsprocedure een effectief gefundeerd advies kunnen geven. Op deze wijze kan er ook vertrouwen worden opgebouwd tussen de lokale geloofsgemeenschap en de lokale overheid, waarvan de Vlaamse Regering de essentiële rol in deze materie ten volle wil erkennen.

De erkenningsaanvraag van een lokale geloofsgemeenschap wordt, overeenkomstig artikel 3, §1, eerste lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 juli 2008, bij het bevoegd representatief orgaan ingediend, die het vervolgens bezorgt aan de Vlaamse Regering. Het representatief orgaan, meldt de indiening van de erkenningsaanvraag van de lokale geloofsgemeenschap binnen 8 dagen aan de Vlaamse Regering. De wachtperiode zal starten vanaf het moment dat het representatief orgaan de bij haar ingediende erkenningsaanvraag van een lokale geloofsgemeenschap, heeft bezorgd aan de Vlaamse Regering.

Tijdens deze wachtperiode zal de lokale geloofsgemeenschap aan een aantal administratieve verplichtingen moeten voldoen, waaronder een financiële rapportering en de opmaak van een giftenregister. De geloofsgemeenschap dient tijdens de proefperiode te handelen alsof zij als het ware erkend is¹⁵. Zo is de lokale geloofsgemeenschap reeds beter op de hoogte van welke verplichtingen na de erkenning op haar zullen rusten en hoe zij deze kan vervullen. De beoordeling of de lokale geloofsgemeenschap voldoet aan de erkenningsverplichtingen zal gebeuren tijdens de wachtperiode van vier jaar. Minstens na twee jaar en op het einde van de wachtperiode zullen de bij de erkenningsprocedure betrokken actoren om advies gevraagd worden over de erkenningsaanvraag.

3. Betrokken actoren

De lokale en provinciale besturen, alsook de representatieve organen worden sterk betrokken bij zowel de erkenningsprocedure als het blijvend toezicht op de besturen van de eredienst. De doelstelling is om een decretaal kader te creëren waarbij voor alle betrokken actoren duidelijk wordt bepaald wat van hen verwacht wordt, alsook voor een betere informatiedoorstroming tussen de verschillende betrokken actoren. De lokale besturen staan het dichtst bij hun lokale geloofsgemeenschappen en zijn dus ook het best geplaatst om met hen in dialoog te gaan.

In navolging van het Vlaams Regeerakkoord 2019-2024 voorziet de conceptnota ter betreffende de oprichting van de Vlaamse Informatie- en screeningsdienst op de lokale geloofsgemeenschap, meegedeeld aan de Vlaamse Regering op 08 mei 2020 (VR 2020 0805 MED.0150/1), in de oprichting van een Vlaamse instantie, m.n. de Vlaamse Informatie- en screeningsdienst (hiervoor en hierna vermeld als "bevoegde instantie") die nieuwe lokale geloofsgemeenschappen zowel voor als na de erkenning, en de reeds erkende besturen van de eredienst, moet kunnen

¹⁵ Studie Torfs, p.15

screenen op de wijze waarop ze de vernieuwde erkenningsverplichtingen en de verplichtingen in het erediensdecreet blijvend naleven.

4. Controle door de bevoegde instantie

Besturen van de eredienst en de lokale geloofsgemeenschappen tijdens hun wachtperiode moeten blijvend voldoen aan de erkenningsverplichtingen en de verplichtingen in het erediensdecreet. Een permanente en adequate controle op het blijvend voldoen aan deze verplichtingen is noodzakelijk. Om te kunnen controleren of een bestuur van de eredienst of een lokale geloofsgemeenschap tijdens de wachtperiode blijft voldoen aan haar verplichtingen, zal de bevoegde instantie over verschillende bevoegdheden kunnen beschikken.

Voor het bepalen van de bevoegdheden van de bevoegde instantie werd inspiratie geput uit bestaande Vlaamse regelgeving die betrekking heeft op toezichthouders.¹⁶ De oprichting van besturen van de eredienst en het toezicht erop vereisen een sui-generis aanpak. Het betreft het permanent controleren van de verplichtingen die van toepassing zijn op de besturen van de eredienst en de lokale geloofsgemeenschappen tijdens de wachtperiode. De Vlaamse overheid, alsook het bredere publiek, moeten erop kunnen vertrouwen dat deze (toekomstige) lokale publiekrechtelijke instellingen op een professionele en behoorlijke manier hun decretale opdrachten vervullen. Deze door de overheid gefinancierde publiekrechtelijke instelling, moet steeds verantwoording kunnen afleggen t.a.v. de Vlaamse Regering die, in geval van vastgestelde tekortkomingen, deze instelling kan sanctioneren.

Daarnaast vallen de besturen van de eredienst onder het administratief toezicht. Zowel het algemeen administratief toezicht dat de toezichthoudende overheid de mogelijkheid geeft om beslissingen van erediensbesturen te schorsen of te vernietigen als het goedkeuringstoezicht in het kader van financieel beheer, bepaald in het erediensdecreet, blijven van toepassing. Bij het bepalen van de bevoegdheden van de bevoegde instantie wordt er ook rekening gehouden met het administratief toezicht zodat de verschillende vormen van controle elkaar kunnen versterken.

Hierbij moet er ook steeds rekening gehouden worden met het recht op vrijheid van de eredienst, de vrije openbare uitoefening ervan en de organisatorische autonomie van godsdienstige geloofsgemeenschappen, gewaarborgd in de Grondwet¹⁷ en de internationale mensenrechtenverdragen.¹⁸ De strikte scheiding tussen kerk en staat moet ten volle gerespecteerd worden: de erkende lokale geloofsgemeenschappen van de door de federale overheid erkende erediensten moeten hun religie in alle vrijheid kunnen beleven. Er wordt een kader van

¹⁶ O.a. het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur (artikel 223), het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (artikelen 16.3.10, 16.3.12, 16.3.13, 16.3.14, 16.3.19, 16.3.20, 16.3.21, 16.3.22, 16.3.26bis en 16.3.27); het kaderdecreet van 22 maart 2019 betreffende de bestuurlijke handhaving (artikelen 10, 12, 13, 14, 16, 17, 19 en 22); Decreet van 15 juli 2016 betreffende het integraal handelsvestigingsbeleid (artikel 15, §3 en §4); Decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid (artikelen 46,47,48, 51 en 52);

¹⁷ Art. 19 en 21 Grondwet

¹⁸ Bijvoorbeeld: Art. 9 Europees Verdrag over de rechten van de mens; Art. 18 Internationaal Verdrag inzake burgerlijke en politieke rechten; cf. GwH nr. 203/2019 van 19 december 2019, B.33.3.

bevoegdheden uitgewerkt die noodzakelijk is om de besturen van de erediensten en de lokale geloofsgemeenschappen (tijdens de wachtperiode) permanent en adequaat te kunnen controleren, zonder dat deze bevoegdheden verder gaan dan noodzakelijk vereist is voor het toezicht op de naleving van de verplichtingen opgelegd aan de lokale geloofsgemeenschappen tijdens de wachtperiode en na de erkenning.

De personeelsleden van de bevoegde instantie beschikken over volgende bevoegdheden:

- Het recht om ruimtes te betreden (art. 22);
- Het recht tot opname van de identiteit van personen (art. 23);
- Het recht om inlichtingen te vorderen bij betrokkenen (art. 24);
- Het recht om de voorlegging, inzage, kopieën of de tijdelijke bewaarneming te vorderen van informatie, documenten en infodragers (art. 25);
- Het recht om verplichte medewerking te eisen (art. 26);
- Het recht op het doen van vaststellingen met audiovisuele middelen binnen het wettelijk kader (art. 27);
- Het recht om de bijstand van politie te vorderen en zich te laten bijstaan door deskundige en andere personen (art. 28);
- Het recht om raadgevingen te doen om schendingen te voorkomen (art. 29);
- Het recht om waarschuwingen te geven in geval van een vastgestelde tekortkoming, zodat het bestuur van de eredienst deze kan wegwerken (art. 29).

Deze bevoegdheden moeten de bevoegde instantie voldoende daadkracht geven om zelf noodzakelijke inlichtingen te kunnen verzamelen bij de besturen van de eredienst en de lokale geloofsgemeenschappen tijdens de wachtperiode.

5. Sanctionering van besturen van de eredienst

In de huidige regelgeving bestaat er maar één mogelijkheid om een bestuur van de eredienst te sanctioneren als het niet meer voldoet aan de erkenningscriteria of aan bepaalde administratieve verplichtingen, namelijk de opheffing van de erkenning. Deze sanctie kan vanuit het oogpunt van noodzakelijkheid en proportionaliteit enkel opgelegd worden bij ernstige tekortkomingen en leent zich moeilijker voor de handhaving van lichte tekortkomingen. Er is dan ook nood aan een getrapte en gedifferentieerde sanctieregeling die proportioneel is met betrekking tot de omvang en aard van de vastgestelde tekortkomingen.

6. Samenvallende verkiezingen

In de huidige regelgeving vallen de gedeeltelijke verkiezingen van de bestuursorganen van de besturen van de eredienst niet samen doordat verschillende lokale geloofsgemeenschappen erkend zijn na de inwerkingtreding van het eredienstendecreet en een driejarige cyclus volgen vanaf de datum van erkenning. Gelet op de verschillende data, is het moeilijk voor de toezichthoudende overheid om hier toezicht op te houden. Een goed overzicht van de bestuursleden van de besturen van de eredienst is van uitermate belang om de toepasselijke verplichtingen te handhaven. Om dit zo efficiënt mogelijk te laten verlopen, zullen alle besturen van de eredienst gedeeltelijke verkiezingen organiseren volgens dezelfde driejarige cyclus, ongeacht de datum van erkenning.

7. Bestaande besturen van de eredienst

De doelstelling van dit voorontwerp van decreet is om voor alle besturen van de eredienst een gelijke regeling in te voeren, ongeacht de datum van erkenning en ongeacht de eredienst. Hoofdstuk 3 omvat uitdrukkelijk de erkenningsverplichtingen moeten nageleefd worden door de bestaande als toekomstige besturen van de eredienst. De reeds bestaande besturen van de eredienst krijgen vanaf de inwerkingtreding van het decreet één jaar de tijd om zich te conformeren aan de nieuwe verplichtingen. Dit betekent dat na één jaar de Vlaamse Regering de naleving van deze verplichtingen kan controleren en de besturen van de eredienst kan sanctioneren in geval van niet-naleving. Sommige verplichtingen zoals de naleving van geldende regelgeving zijn onmiddellijk van toepassing vanaf de inwerkingtreding van het decreet. Aan het verbod op de rechtstreekse en onrechtstreekse bezoldiging of terbeschikkingstelling door een buitenlandse overheid van de bedienaars van de eredienst, hun vervangers of andere personen moet geconformeerd worden uiterlijk twee jaar na de inwerkingtreding van het decreet. De besturen van de eredienst krijgen meer bepaald twee jaar de tijd om zelf te voorzien in de bezoldiging van hun bedienaars, de vervangers of andere personen hetzij via eigen middelen hetzij via de federale overheid.

8. Lopende aanvragen tot erkenning

Alle aanvraagdossiers zullen beoordeeld worden op basis van de erkenningsverplichtingen in dit voorontwerp van decreet. De aanvraagdossiers ingediend voor 1 juli 2019 krijgen één jaar om zich te conformeren aan de nieuwe erkenningsverplichtingen. Overeenkomstig artikel 3, §1, eerste lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 juli 2008 wordt een erkenningsaanvraag ingediend door een lokale geloofsgemeenschap bij het bevoegd representatief orgaan die het vervolgens bezorgt aan de Vlaamse Regering. Het representatief orgaan zal binnen één jaar vanaf de inwerkingtreding van het decreet een geactualiseerd aanvraagdossier aan de Vlaamse Regering moeten bezorgen.

9. Wijzigingen van de besturen van de eredienst

De procedures omtrent wijzigingen van gebiedsomschrijvingen en samenvoelingen worden verduidelijkt. Daarnaast wordt er ook een specifieke procedure ingevoerd omtrent de naamswijziging van de besturen van de eredienst.

C. Totstandkomingsprocedure

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

II. Toelichting bij de artikelen

Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 2

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 3

Dit artikel bepaalt het territoriaal toepassingsgebied van het decreet. Het decreet zal van toepassing zijn op de lokale geloofsgemeenschappen die erkend willen worden waarvan de gebiedsomschrijving het Vlaamse Gewest niet overschrijdt en de besturen van de eredienst waarvan de gebiedsomschrijving het Vlaamse Gewest niet overschrijdt.

Conform artikel 92bis, §2, h), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, werd het samenwerkingsakkoord van 17 juli 2017 tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de erkende plaatselijke geloofsgemeenschappen van de erkende erediensten waarvan het grondgebied meer dan één deelstaat bestrijkt, afgesloten.

Dit samenwerkingsakkoord, bekrachtigd door het Vlaams Parlement¹⁹, bepaalt dat na de inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord geen nieuwe interfederale eredienstgemeenschappen meer erkend kunnen worden. Wat betreft de interfederale eredienstgemeenschappen die reeds bestaan, regelt het samenwerkingsakkoord de toepasselijke regels.

Artikel 4

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 5

Dit artikel bepaalt dat de wijze van communicatie bepaald zal worden in een besluit van de Vlaamse Regering. Het betreft hier alle communicatie in het kader van de erkenningsprocedure, de verplichtingen opgenomen in hoofdstuk 3, de opdrachten en bevoegdheden van de bevoegde instantie, de sanctionering van besturen van eredienst, de procedures van wijzigingen van de besturen van de eredienst en de opheffing van de erkenning van annexe-kerken en kapelanijen, alsook de communicatie opgelegd door het eredienstendecreet. Onder het begrip "communicatie" moet o.m. begrepen worden alle aanvragen, kennisgevingen, bevestigingen, bezorgingen en verzendingen.

De delegatie aan de Vlaamse Regering creëert de mogelijkheid om in te spelen op de nieuwe evoluties op het vlak van digitalisering. Voor alle andere communicatie die niet wordt opgelegd door dit decreet of het eredienstendecreet, staat het de betrokken actoren vrij om zelf de wijze van communicatie te regelen.

Artikel 6

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Hoofdstuk 2. Erkenningsprocedure

¹⁹ Decreet van 1 december 2017 houdende instemming met het Samenwerkingsakkoord van 17 juli 2017 tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de erkende plaatselijke geloofsgemeenschappen van de erkende erediensten, waarvan het grondgebied meer dan één deelstaat bestrijkt.

Afdeling 1. Erkenningscriteria

Artikel 7

Dit artikel somt de erkenningscriteria op. Een lokale geloofsgemeenschap moet cumulatief voldoen aan deze erkenningscriteria alvorens erkend te kunnen worden.

1° Door het hebben van een juridische structuur die aangepast is aan het aangevraagde openbaar statuut toont de lokale geloofsgemeenschap te beschikken over de noodzakelijke vereiste administratieve en financiële capaciteit. De lokale geloofsgemeenschap is transparant over deze juridische structuur.

2° Naast transparantie over de lokale geloofsgemeenschap zelf, is de lokale geloofsgemeenschap ook transparant over de juridische structuren waarmee ze rechtstreeks of onrechtstreeks is verbonden, waaronder de verenigingen (bv. levensbeschouwelijke, educatieve, socio-culturele, recreatieve, ...) die gelinkt zijn aan de lokale geloofsgemeenschap. De lokale geloofsgemeenschap is transparant over het bestaan van deze aan haar verbonden juridische structuren, de identificatie (naam, adres,...), de leden, de statuten, activiteiten, de jaarrekeningen en de onderlinge financiële stromen tussen de lokale geloofsgemeenschap en de aan haar verbonden juridische structuren.

3° Het erkenningscriterium financiële leefbaarheid blijft behouden. Door het invoeren van een wachtperiode zal dit criterium ook effectiever beoordeeld kunnen worden. De lokale geloofsgemeenschap moet transparant zijn over de financiële toestand en zal ook aan een aantal boekhoudkundige verplichtingen moeten voldoen. In geval van een manifest gebrek aan eigen middelen kan een erkenning geweigerd worden. De redelijkheid en haalbaarheid van de financiële bijdrage van de gemeente of de provincie worden in rekening gebracht bij deze beoordeling.

4° Bij de beoordeling van de erkenning van de lokale geloofsgemeenschap wordt ook rekening gehouden met het gekwalificeerd verbod op rechtstreekse of onrechtstreekse buitenlandse financiering of ondersteuning dat geldt voor het bestuur van de eredienst dat wordt opgericht bij een erkenning (zie toelichting bij artikel 19, §1). De lokale geloofsgemeenschap zal meer bepaald tijdens de wachtperiode moeten aantonen dat ze noch rechtstreeks, noch onrechtstreeks buitenlandse financiering of ondersteuning ontvangt die afbreuk doet aan haar onafhankelijkheid. De lokale geloofsgemeenschap ontvangt evenmin tijdens de wachtperiode financiering of ondersteuning die rechtstreeks of onrechtstreeks verband houdt met terrorisme, extremisme, spionage of clandestiene inmenging. De aangeduide verantwoordelijken en de bedienaars van de eredienst en hun vervangers verbinden zich middels een schriftelijke verklaring op eer ertoe om deze verboden na te leven.

5° Eens een lokale geloofsgemeenschap wordt erkend, wordt een publiekrechtelijke rechtspersoon opgericht en vormt zij een "gedecentraliseerde openbare dienst" in de zin van artikel 1, §1, 1° van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 en moet zij die respecteren²⁰. Tijdens de wachtperiode moeten de aangeduide verantwoordelijken

²⁰ GwH 19 december 2019, nr. 203/2019.

en de bedienaars van de eredienst en hun vervangers zich middels een schriftelijke verklaring op eer ertoe verbinden deze regelgeving na te leven.

6° Het criterium "inschakeling en betrokkenheid bij het geheel van de lokale gemeenschap van de gemeente(n) waartoe zij behoort" wordt niet meer exclusief toegespitst op de socio-culturele activiteiten van de lokale geloofsgemeenschappen.

Vooreerst is het aantal leden van de lokale geloofsgemeenschap een waardevolle maatstaf bij het peilen naar de maatschappelijke relevantie van een lokale geloofsgemeenschap en biedt het de overheid een objectieve houvast om geen al te kleine lokale geloofsgemeenschap te moeten erkennen. Dit vormt een goede graadmeter om in te schatten of een lokale geloofsgemeenschap een voldoende aantal leden telt om maatschappelijk relevant te zijn. Krachtens het huidige erkenningsbesluit bevat de aanvraag tot erkenning enkel een toelichtende nota met een benaderende opgave van de leden binnen de gebiedsomschrijving van de lokale geloofsgemeenschap. Dit voorontwerp van decreet bevat een duidelijk minimumaantal: tweehonderd leden.

De invulling van het begrip "lid van de lokale geloofsgemeenschap" behoort tot de grondwettelijk verankerde godsdienstvrijheid. De representatieve organen beslissen wie beschouwd wordt als lid van een lokale geloofsgemeenschap. De vaststelling en controle op het aantal leden van een lokale geloofsgemeenschap komt exclusief toe aan het representatief orgaan. Het representatief orgaan adviseert de Vlaamse Regering hierover. Op verzoek van de Vlaamse Regering kan het representatief orgaan steeds nagaan of een lokale geloofsgemeenschap wel effectief voldoet aan het voormelde minimumaantal leden. Op deze manier vervult de overheid, vanuit het oogpunt van het beginsel van de scheiding tussen kerk en staat, slechts een marginale toetsing hierop.

Daarnaast zal de lokale geloofsgemeenschap tijdens de wachtperiode al moeten aantonen dat ze eens erkend, aan de decretale opdrachten van de publieke instelling (het bestuur van de eredienst) kan voldoen.

Ten slotte moet een lokale geloofsgemeenschap goede contacten onderhouden met de lokale besturen en de lokale gemeenschap waartoe ze behoort en goed nabuurschap aantonen.

7° De verbintenissen omtrent de naleving van de Grondwet en het EVRM, vermeld in het huidige erkenningsbesluit, zijn algemeen geformuleerd. Deze verbintenissen worden in het decreet verder gepreciseerd en uitgebreid naar de naleving van de geldende wetgeving, zodat het voor alle betrokken partijen duidelijk is welke handelingen verboden zijn. Ten slotte worden deze verbintenissen ook opgenomen als decretale verplichtingen, zodat het eveneens duidelijk is dat het toekennen van een erkenning afhangt van het effectief nakomen van deze verplichtingen.

8° Eén van de decretale opdrachten van een bestuur van de eredienst is het onderhouden en bewaren van het gebouw of gebouwen bestemd voor de uitoefening van de eredienst. Om deze opdracht te kunnen vervullen moet de toekomstige openbare instelling over een zakelijk recht (eigendomsrecht, erfpacht, opstal,...), of een ander gebruiksrecht (huurrecht, kosteloos gebruik,

terbeschikkingstelling,...) op de voormelde gebouwen beschikken. Het erediensendecreet bepaalt wel dat de financierende overheid niet verplicht is om bij te dragen in de investeringen in de gebouwen van de erediensten die geen eigendom zijn van een publieke rechtspersoon (artikelen 52/1, §1, 78, 114, 150, 186, 229, 272 van het erediensendecreet). Daarnaast moet er voor elk gebouw bestemd voor de uitoefening van de eredienst een attest van de brandweer, niet ouder dan twaalf maanden, worden voorgelegd waaruit blijkt dat het gebouw overeenstemt met de geldende veiligheidsnormen.

9° & 10° De bedienaar van de eredienst is een sleutel- en gezagsfiguur binnen de lokale geloofsgemeenschap en van ambtswege lid van het bestuursorgaan²¹ van het bestuur van de eredienst (uitgezonderd bij de rooms-katholieke eredienst waar de door het representatief orgaan aangestelde verantwoordelijke van ambtswege lid is van het bestuursorgaan²²). De bedienaar van de eredienst is de religieuze autoriteit maar heeft ook een belangrijke maatschappelijke voorbeeld- en aanspreekfunctie. Dit voorontwerp van decreet benadrukt het belang van de bedienaars van de eredienst en hun vervangers, die ook een belangrijke waarde hebben bij de inschakeling van de lokale geloofsgemeenschap in de lokale gemeenschap waartoe ze behoort.

De bedienaars van de eredienst en hun vervangers actief binnen een lokale geloofsgemeenschap (zowel tijdens als na de wachtperiode ingeval van een erkenning) moeten steeds worden goedgekeurd door het representatief orgaan, ongeacht hun statuut of ze aangesteld zijn door de federale overheid, ter beschikking zijn gesteld, contractueel of als vrijwilliger zijn aangesteld. Het representatief orgaan bezorgt een bevestiging van de goedkeuring van de bedienaars van de eredienst en hun vervangers aan de Vlaamse Regering. Het bewijs van die goedkeuring moet worden toegevoegd aan het erkenningsdossier, zodat de Vlaamse regering er zeker van is dat het erkende representatieve orgaan goedkeurt wie in die lokale geloofsgemeenschap de eredienst zal leiden²³.

In de huidige regeling kan een lokale geloofsgemeenschap een bedienaar van de eredienst die niet bezoldigd wordt door de federale overheid, tewerkstellen zonder enige goedkeuring door het representatief orgaan. De Vlaamse overheid moet de zekerheid hebben dat het representatief orgaan van een eredienst de verantwoordelijkheid draagt voor de aanstelling van alle bedienaars van de eredienst en hun vervangers actief in een bestuur van de eredienst en een lokale geloofsgemeenschap tijdens de wachtperiode. Op die manier zijn de erkende representatieve organen verplicht om de nodige quality control uit te oefenen op de erediensbedienaars die actief zijn in hun erkende geloofsgemeenschappen.²⁴

Na de erkenning zal het bestuur van de eredienst overeenkomstig artikel 18, 7° jaarlijks de gegevens van de bedienaars van de eredienst en hun vervangers moeten meedelen aan de Vlaamse Regering. Tussentijdse wijzigingen worden onmiddellijk gemeld aan de Vlaamse Regering en het representatief orgaan. Op die manier behoudt de overheid een duidelijk overzicht welke erediensbedienaars in

²¹ Art. 82, 118, 154, 190 en 233 erediensendecreet.

²² Art. 5 erediensendecreet.

²³ Studie Torfs, p. 33.

²⁴ Studie Torfs, p.33.

het bestuur van de eredienst actief zijn en of zij blijvend aan de opgelegde verplichtingen voldoen.

Het representatief orgaan zal de nodige kwaliteitscontrole uitoefenen en de nodige voorwaarden (zoals vormingen, deontologie, etc.) kunnen opleggen aan de door haar goedgekeurde bedienaars van de eredienst en hun vervangers.

Het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid voorziet in de inburgeringsverplichting voor de inburgeraars (nieuwkomers en/ of oudkomers) die een religieuze of levensbeschouwelijke functie (komen) uitoefenen, met name bedienaars van de zes erediensten die erkend zijn door de federale overheid. In de memorie van toelichting van dit decreet wordt eveneens het belang van de bedienaars en de inburgering van deze personen benadrukt:

*"Deze specifieke categorieën van bedienaars van erediensten die een religieuze of levensbeschouwelijke functie (komen) uitoefenen, hebben een belangrijke maatschappelijke voorbeeld- en aanspreekfunctie. Zij hebben tevens een grote impact op het integratieproces. De taak van de bedienaar is immers veelal niet beperkt tot het leiding geven in strikt godsdienstige aangelegenheden en het behandelen van vragen waarvan de taak tot beantwoording rechtstreeks voortvloeit uit het geestelijke ambt. Zij worden ook met tal van maatschappelijke vragen geconfronteerd die verband houden met sociaal-economische en sociaal-culturele aspecten van het integratieproces. Zij worden ook veelal geacht steun te bieden bij het bepalen van de houding die de geloofsgemeenschap ten opzichte van de samenleving zal innemen. Zij hebben met andere woorden een bijzondere maatschappelijke positie en een bijzondere invloed op grote aantallen gelovigen en hun integratie in ons land, geen andere categorie van personen vervult dergelijke belangrijke functie. Voor hen geldt des te meer de noodzaak om voldoende inzicht te hebben in de Vlaamse samenleving waarin zij hun functie (komen) uitoefenen. Om die reden zal voor hen de verplichting in alle gevallen gelden, dus ook wanneer zij zich niet permanent komen vestigen."*²⁵

Dit kan in het kader van de erkenning van een lokale geloofsgemeenschap enkel beklemtoond worden. Dit voorontwerp van decreet verduidelijkt dan ook dat de verbintenis over de inburgeringsplicht van inburgeringsplichtige bedienaars niet meer voldoende is, maar dat de inburgeringsplichtige bedienaars van de eredienst en hun vervangers tijdens de wachtperiode effectief aan de inburgeringsplicht moeten voldoen, ongeacht hun statuut of ze aangesteld zijn door de federale overheid, ter beschikking zijn gesteld, contractueel of als vrijwilliger zijn aangesteld. Dit doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de gemeenschappen. Integendeel zelfs, dit criterium niet opnemen en bedienaars van de eredienst en hun vervangers toelaten in erkende lokale geloofsgemeenschappen die weigeren aan hun inburgeringsplicht te voldoen, zou afbreuk doen aan de doelstelling en de verplichtingen in het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid. Voornoemd decreet en de bijhorende uitvoeringsbesluiten bepalen aan welke voorwaarden de bedienaars van de eredienst en hun vervangers moeten voldoen en het zijn ook de bevoegde instanties binnen deze regelgeving

²⁵ Ontwerp van decreet betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid, *Parl.St.* VI. Parl, 2012-13, 1867-1, p52.

die oordelen of de bedienaar van de eredienst aan zijn verplichtingen voldoet. Deze instanties zullen de Vlaamse Regering hierover informeren.

11° Om buitenlandse overheidsinmenging te allen tijde te weren in een (toekomstige) Vlaamse openbare instelling, wat een bestuur van de eredienst effectief is, wordt het verboden dat bedienaars van de eredienst, hun vervangers of andere personen rechtstreeks of onrechtstreeks bezoldigd of op een andere wijze aangesteld worden door een buitenlandse overheid. Dit kadert binnen het grondprincipe van de scheiding tussen kerk en staat dat uiteraard ook de scheiding tussen kerk en een buitenlandse staat inhoudt.

De financiering door een buitenlandse overheidsinstantie van personen actief binnen een lokale geloofsgemeenschap kan de integratie en inclusie van een geloofsgemeenschap binnen de Vlaamse samenleving belemmeren en zelfs een kanaal vormen waarlangs nationalistische, polariserende, segregerende of extremistische en fundamentalistische gedachtegoed (politiek en religieus) uit het buitenland op actieve wijze wordt opgedrongen en gepropageerd in Vlaamse lokale geloofsgemeenschappen. Ook kan op deze manier door buitenlandse overheidsinstanties (vaak zelfs rechtstreeks via hun ambassades of consulaten) een dermate invloed uitgeoefend worden dat de vrije ontwikkeling en godsdienstbeleving van een Vlaamse lokale geloofsgemeenschap wordt belemmerd of zelfs ideologisch/religieus geïnstrumentaliseerd.

Met dit verbod wordt een einde gemaakt aan de bestaande praktijk van door een buitenlandse overheid bezoldigde, opgeleide en aangeduide bedienaars van de eredienst werkzaam in (toekomstige) Vlaamse besturen van de eredienst. Deze praktijk houdt de facto een rechtstreekse buitenlandse overheidsinmenging in en is niet meer wenselijk noch aanvaardbaar.

Bovendien hebben deze door een buitenlandse overheid gefinancierde personen weinig kennis van en affiniteit met de Vlaamse samenleving. Met dit verbod wordt het niet onmogelijk gemaakt voor een (toekomstig) bestuur van de eredienst om een bedienaar van de eredienst aan te stellen. Een erkende lokale geloofsgemeenschap heeft sowieso het recht om een of meerdere bedienaars van de eredienst te laten bezoldigen door de federale overheid²⁶ of via eigen middelen waardoor er geen noodzaak kan zijn voor een bezoldiging of terbeschikkingstelling (op welke wijze ook) door een buitenlandse overheid. De besturen van de eredienst krijgen een redelijke termijn van twee jaar na inwerkingtreding van het decreet om zich aan deze verbodsbepaling te conformeren (artikel 18, 10°).

12° Momenteel is het niet nakomen van bepaalde administratieve verplichtingen een grond tot opheffing van de erkenning, maar geen formeel erkenningscriterium. Om de lokale geloofsgemeenschap voldoende voor te bereiden op het statuut van een publiekrechtelijke instelling, moet zij aan een aantal verplichtingen voldoen.

13° De invoering van deze wachtperiode heeft tot doel dat de Vlaamse Regering, ten gronde zal kunnen oordelen of een lokale geloofsgemeenschap voldoet aan de erkenningsverplichtingen. De wachtperiode zorgt er ook voor dat alle bij de

²⁶ Wet van 2 augustus 1974 betreffende de wedden van de titularissen van sommige openbare ambten, van de bedienaars van de erkende erediensten en van de afgevaardigden van de Centrale vrijzinnige Raad

erkenningprocedure betrokken actoren een gefundeerd advies kunnen geven. Op deze wijze kan er vertrouwen worden opgebouwd tussen de lokale geloofsgemeenschap en de lokale overheid, waarvan de essentiële rol in deze materie ten volle wordt erkend. Bovendien kan op deze manier beoordeeld worden of de lokale geloofsgemeenschap een stabiele bestaansduur heeft.

14° Dit betreft de uitvoering van het betreffende samenwerkingsakkoord.

Afdeling 2. Aanvraag tot erkenning

Artikel 8

Lokale geloofsgemeenschappen moeten, overeenkomstig het samenwerkingsakkoord van 2 juli 2008, een erkenningaanvraag bij hun representatief orgaan indienen die vervolgens de aanvraag tot erkenning aan de Vlaamse Regering bezorgt. Enkel het representatief orgaan kan oordelen of de lokale geloofsgemeenschap al dan niet tot de erkende eredienst behoort. Bovendien wordt het representatief orgaan, als betrokken actor, om advies gevraagd zowel tijdens als na de erkenningprocedure. Opdat de Vlaamse Regering tijdig op de hoogte is van mogelijke erkenningaanvragen, dient het representatief orgaan als ze een aanvraag tot erkenning ontvangt van een lokale geloofsgemeenschap, dit binnen acht dagen te melden aan de Vlaamse Regering.

Daarnaast geeft deze bepaling een opsomming van de stukken die het aanvraagdossier moet bevatten. Het aanvraagdossier bevat o.a. de gegevens van de personen die tijdens de wachtperiode beschouwd zullen worden als voorzitter, secretaris, penningmeester²⁷, alsook de bedienaars en hun vervangers. Deze personen vormen tijdens de wachtperiode het voorlopig bestuursorgaan en moeten aan een aantal verplichtingen voldoen (administratieve verplichtingen, maar ook aantonen dat de lokale geloofsgemeenschap aan de erkenningverplichtingen voldoet). Deze personen zijn de aanspreekpunten voor de burgerlijke overheden. Voor elk van deze voorlopige bestuursleden wordt ook een uittreksel uit het strafregister gevraagd dat niet ouder is dan drie maanden. Aangezien in de lokale geloofsgemeenschap ook activiteiten worden georganiseerd waar minderjarigen aanwezig zijn wordt een uittreksel uit het strafregister gevraagd conform artikel 596, tweede lid van het Wetboek van Strafvordering.

In het aanvraagdossier zal ook transparantie verschaft moeten worden over de aan de lokale geloofsgemeenschap verbonden juridische structuren. Concreet moeten de naam, adres, rechtsvorm, statuten en de jaarrekening van de twee voorgaande jaren van alle aan de lokale geloofsgemeenschap verbonden juridische structuren aangegeven worden in het aanvraagdossier. Eveneens moet in het aanvraagdossier een overzicht meegedeeld worden van de onderlinge financiële stromen van de twee voorgaande jaren tussen de lokale geloofsgemeenschap en de aan haar verbonden juridische structuren.

Artikel 9

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

²⁷ In de voorliggende memorie van toelichting wordt onder de term "aangeduide verantwoordelijken" de voorzitter, secretaris en penningmeester van de lokale geloofsgemeenschap tijdens de wachtperiode begrepen.

Afdeling 3. Wachtperiode

Artikel 10

De bezorging van de aanvraag tot erkenning aan de Vlaamse Regering door het representatief orgaan is het startpunt van de wachtperiode.

Artikel 11

De lokale geloofsgemeenschap dient tijdens de proefperiode te handelen alsof zij als het ware erkend is²⁸. Dat wil zeggen dat zij o.a. een budget, giftenregister, begroting en een jaarrekening moet opmaken. Aangezien de lokale geloofsgemeenschap hoofdzakelijk uit vrijwilligers bestaat zal ze bij het nakomen van haar financiële verplichtingen ondersteund moeten worden door haar representatief orgaan en kan ze eveneens een beroep doen op de bevoegde instantie en het Agentschap Binnenlands Bestuur voor raadgevingen.

Afhankelijk van haar juridische structuur zal de lokale geloofsgemeenschap haar jaarlijkse financiële rapportering volgens bepaalde modellen moeten verrichten. Zo moet een vereniging zonder winstoogmerk een begroting en een jaarrekening opmaken, die, afhankelijk van haar grootte, een andere vorm kan aannemen. Artikel 7, 3°, legt de lokale geloofsgemeenschap de verplichting op transparant te zijn over die financiële rapportering. Dit betekent dat de lokale geloofsgemeenschap de financiële rapportering actief bezorgt aan de burgerlijke overheden en het representatief orgaan die betrokken zijn bij het erkenningsproces. Als de lokale geloofsgemeenschap een juridische structuur heeft waarvoor geen specifieke verplichtingen gelden voor financiële rapportering, wordt op basis van dit artikel toch een begroting en een jaarrekening verwacht. Dat is immers een elementaire vorm van behoorlijk bestuur.

Eveneens wordt de lokale geloofsgemeenschap tijdens de wachtperiode verplicht om transparant te zijn over de aan haar verbonden structuren. Meer bepaald moet een lokale geloofsgemeenschap jaarlijks een afschrift bezorgen van de jaarrekening van de aan haar verbonden juridische structuren. De onderlinge financiële stromen tussen de lokale geloofsgemeenschap en de aan haar verbonden juridische structuren worden zichtbaar gemaakt via het giftenregister dat tijdens de wachtperiode moet bijgehouden worden en jaarlijks bijgevoegd aan de jaarrekening.

Omdat de activiteiten van een lokale geloofsgemeenschap ruimer zijn dan het materiële van de eredienst en een bestuur van de eredienst dat wordt opgericht bij de erkenning van een lokale geloofsgemeenschap zich wel enkel daarmee bezighoudt, is het van belang om een financiële inschatting te kunnen maken van dat onderdeel van de activiteiten van de lokale geloofsgemeenschap. Daarom legt de tweede paragraaf de aangeduide verantwoordelijken ook de verplichting op om daarover afzonderlijk te rapporteren en daarbij de modellen te volgen die gelden voor de besturen van de eredienst (vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Regering van 13 oktober 2006 houdende het algemeen reglement op de boekhouding van de besturen van de erkende erediensten en van de centrale besturen van de erkende erediensten en het ministerieel besluit van 27 november 2006 tot vaststelling van de modellen van de boekhouding van de besturen van de eredienst

²⁸ Studie Torfs, p.15

en ter uitvoering van artikel 46 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 oktober 2006 houdende het algemeen reglement op de boekhouding van de besturen van de eredienst en van de centrale besturen van de eredienst).

Tijdens de wachtperiode zijn de aangeduide verantwoordelijken van de lokale geloofsgemeenschap ook transparant over de ontvangen giften. Deze verantwoordelijken houden een giftenregister bij overeenkomstig artikel 19, §2. De opmaak van een giftenregister houdt een registratieplicht in van alle giften (ongeacht de aard ervan) met een waarde van 500 euro en meer.

Om ook een inschatting te kunnen maken van de financiële gevolgen van een erkenning voor de financierende overheid, wordt in de derde paragraaf de verplichting opgelegd om een ontwerp van meerjarenplan op te stellen. Dit ontwerp houdt geen voorafname in voor het meerjarenplan dat na de erkenning moet worden opgemaakt, maar is indicatief voor de grootteorde van de eventuele tekorten.

De vierde paragraaf verduidelijkt dat een lokale geloofsgemeenschap die op provinciaal niveau zal worden gefinancierd, de financiële informatie ook aan het provinciebestuur moet bezorgen.

Artikel 12

Dit artikel werkt het erkenningscriterium, vermeld in artikel 7, 8°, verder uit. De aangeduide verantwoordelijken maken een nota op met de vermelding van welke titels het toekomstige bestuur van de eredienst zal hebben op de gebouwen bestemd voor de uitoefening van de eredienst en de andere infrastructuur, alsook welke titels andere personen hierop zullen hebben, de identificatie van deze personen en de reden van gebruik. Onder "titels" wordt verstaan zakelijke rechten (eigendom, vruchtgebruik, erfpacht, recht van opstal, mede-eigendom, recht van bewoning, erfdienstbaarheid), maar ook persoonlijke rechten zoals een huurovereenkomst of een overeenkomst om de gebouwen op regelmatige basis te gebruiken.

Ook andere infrastructuur die de lokale geloofsgemeenschap geregeld gebruikt, moet geïnventariseerd worden. Hieronder wordt verstaan: gebouwen of lokalen in gebouwen waarin een lokale geloofsgemeenschap op enigszins regelmatige basis eredienst-gerelateerde activiteiten organiseert (bijvoorbeeld een kapel, een parochiehuis, een ontmoetingsplek, een ritueel badhuis (deze opsomming is niet exhaustief)). Privéwoning of gronden vallen hier niet onder.

Artikel 13

Een bestuur van de eredienst moet aan de administratieve verplichtingen opgenomen in het eredienstendecreet voldoen. Om de lokale geloofsgemeenschap voor te bereiden op deze verplichtingen, moeten de aangeduide verantwoordelijken tijdens de wachtperiode reeds aan een aantal verplichtingen voldoen.

Artikel 14

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 15

De bevoegde instantie is decretaal verplicht om tijdens en op het einde van de wachtperiode binnen de voorgeschreven termijnen een advies te bezorgen aan de Vlaamse Regering over de naleving door de lokale geloofsgemeenschap van de erkenningsverplichtingen. Het betreft een gebonden bevoegdheid waaraan deze dienst is onderworpen. Deze adviesverplichting is een kernopdracht van de bevoegde instantie.

Afdeling 4. Erkenning

Artikel 16

Uiterlijk twee maanden na het einde van de gewone en de verlengde wachtperiode moet de Vlaamse Regering een beslissing nemen omtrent de erkenning van de lokale geloofsgemeenschap. Dit is een termijn van orde. Indien de Vlaamse Regering nalaat om binnen deze voorgeschreven termijn een beslissing te nemen kunnen het betrokken representatief orgaan en de lokale geloofsgemeenschap overeenkomstig artikel 14, §3, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, de nodige stappen ondernemen opdat de Vlaamse Regering alsnog een uitdrukkelijke beslissing neemt over de erkenningsaanvraag.

Artikel 14, §3, van de wetten op de Raad van State biedt aan het representatief orgaan of de betrokken lokale geloofsgemeenschap de mogelijkheid om na het verstrijken van de voorgeschreven beslissingstermijn de Vlaamse Regering aan te manen om alsnog een uitdrukkelijke beslissing te nemen. Ingeval de Vlaamse Regering vier maanden na de aanmaning nog steeds nalaat een uitdrukkelijke beslissing te nemen omtrent de erkenningsaanvraag, wordt ze geacht een afwijzende beslissing (impliciete weigeringsbeslissing) te hebben genomen waartegen een annulatieberoep bij de Raad van State kan ingesteld worden door het representatief orgaan of de betrokken lokale geloofsgemeenschap.

Artikel 17

De eerste gedeeltelijke vernieuwing van het bestuursorgaan zal voortaan niet meer plaatsvinden na drie jaar van de erkenningsdatum. De bestuursorganen van de nieuwe besturen van de eredienst, zullen voortaan allemaal in hetzelfde jaar gedeeltelijk vernieuwd worden. Dit betekent concreet dat de gedeeltelijke vernieuwingen voor alle bestuursorganen zullen plaatsvinden om de drie jaar vanaf 2023. Om te vermijden dat een bestuur van de eredienst een bestuursorgaan moet verkiezen, die maar zeer korte tijd aangesteld blijft, zal het representatief orgaan tijdelijk een voltallig bestuur aanstellen. Het eredienstendecreet bepaalt per eredienst wat een voltallig bestuursorgaan inhoudt. De manier waarop de eerste aanstelling gebeurt, behoort tot de autonomie van het representatief orgaan. Overeenkomstig het eredienstendecreet wijst het lot de leden aan die bij de eerste gedeeltelijke vernieuwing uittreden.

Hoofdstuk 3. Verplichtingen van de besturen van de eredienst

Artikel 18

Dit artikel somt duidelijk de verplichtingen verbonden aan de erkenningsverplichtingen op waaraan alle besturen van de eredienst, ongeacht de datum van erkenning, moeten voldoen om hun erkenning en bijgevolg financiële

steun te behouden. Deze verplichtingen gelden naast de verplichtingen van het erediensdecreet.

De schriftelijke verklaringen op eer zijn onderdeel van de notulen en worden overeenkomstig het erediensdecreet aan de toezichthoudende overheden bezorgd.

Het bestuur van de eredienst moet blijvend transparant zijn over alle aan haar rechtstreeks of onrechtstreeks verbonden juridische structuren en in het bijzonder over de onderlinge financiële stromen.

Artikel 19

Het Vlaamse model van erkenning van geloofsgemeenschappen, waarbij een bestuur van de eredienst wordt opgericht dat van overheidswege financieel ondersteund wordt, is moeilijk verzoenbaar met buitenlandse financiering of ondersteuning van diezelfde geloofsgemeenschap die resulteert in een de facto controle door die buitenlandse instantie waardoor afbreuk kan gedaan worden aan de onafhankelijkheid van de lokale geloofsgemeenschap. Het risico dat wie betaalt, ook het beleid van de geloofsgemeenschap bepaalt en instrumentaliseert, wordt ook in andere Europese lidstaten onderkend, ook al is er daar veelal geen sprake van overheidsfinanciering.

Ter illustratie kan verwezen worden naar het rapport van de parlementaire ondervragingscommissie in de Nederlandse Tweede Kamer²⁹ naar ongewenste buitenlandse beïnvloeding. Het Nederlandse rapport wijst op de negatieve gevolgen voor de betrokken geloofsgemeenschap: sociale druk, intimidatie, gevolgen voor het onderwijs en de jeugd, toenemende segregatie en polarisatie, ontstaan van parallelle samenleving, enz.³⁰ In de Vlaamse context kunnen die gevolgen nog versterkt worden door de overheidsfinanciering van erkende geloofsgemeenschappen, die de betrokken geloofsgemeenschappen nog meer financiële armslag geven.

Ook in Oostenrijk, waar geloofsgemeenschappen erkend kunnen worden, erkent men deze problematiek. Daar mogen sinds de inwerkingtreding van de Islamgesetz van 2015 de financiële middelen voor de bekostiging van dagelijkse werking van islamitische geloofsgemeenschappen enkel uit het binnenland komen.³¹

Daarom beperkt dit voorontwerp van decreet de mogelijkheden van buitenlandse financiering en ondersteuning van de besturen van eredienst. Onder financiering en ondersteuning worden niet enkel financiële stromen verstaan, maar ook prestaties die kosteloos of onder de reële kostprijs verleend worden (vb. de terbeschikkingstelling van personeel), terbeschikkinggestelde kredietlijnen die niet moeten worden terugbetaald en rechtshandelingen die betrekking hebben op een overdracht of een afstand van een recht zonder gelijkwaardig geachte (economische) tegenprestatie (vb. terbeschikkingstelling van roerende of onroerende goederen). Deze vormen van financiering en ondersteuning worden

²⁹ Het verslag van die commissie kan worden nagelezen op:

https://www.tweedekamer.nl/sites/default/files/atoms/files/verslag_pocob.pdf

³⁰ Ibidem, p.76-88.

³¹ Art. 6 Bundesgesetz über die äußeren Rechtsverhältnisse islamischer Religionsgesellschaften – Islamgesetz 2015, BGBl. I Nr. 39 /2015;

niet getolereerd in erkende lokale geloofsgemeenschappen als deze vormen van financiering onder het toepassingsgebied van artikel 19, §1, vallen.

Doordat de buitenlandse financiering en ondersteuning enkel wordt verboden in de specifieke situaties geformuleerd in artikel 19, §1, is de ontworpen regelgeving wel verzoenbaar met artikel 9 van het EVRM, dat de vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst beschermt. De tweede paragraaf van dat artikel bepaalt dat de vrijheid om een godsdienst te belijden of overtuiging tot uiting te brengen aan geen andere beperkingen kan worden onderworpen dan die, die bij de wet zijn voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk zijn in het belang van de openbare veiligheid, voor de bescherming van de openbare orde, gezondheid of goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

De beperking op buitenlandse financiering en ondersteuning voor de besturen van de eredienst zoals geformuleerd in artikel 19, §1, van dit voorontwerp voldoet aan de voorwaarden van artikel 9 van het EVRM. Het wordt immers opgenomen in een decretale bepaling, zodat voldaan aan de eerste voorwaarde van het EVRM, met name dat de beperking bij wet moet zijn voorzien.

De ontworpen bepaling is eveneens noodzakelijk in onze democratische samenleving om de openbare veiligheid en de bescherming van de openbare orde te waarborgen, alsook om de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen te garanderen. Het spreekt voor zich dat financiering of ondersteuning die verband houdt met terrorisme, extremisme, spionage of clandestiene inmenging een ernstig risico inhoudt voor de openbare veiligheid. De buitenlandse financiering of ondersteuning die de onafhankelijkheid van het bestuur van de eredienst in het gedrang brengt is evenzeer een gevaar voor de openbare orde, doordat zo een maatschappijmodel kan worden gepromoot dat haaks staat op onze samenleving, waarbij de rechten en vrijheden van anderen in het gedrang komen. Het staat bovendien haaks op het concept van de lokale overheidsfinanciering van de besturen van de eredienst.

De regeling vervat in artikel 19, §1, gaat niet verder dan noodzakelijk. Er wordt immers geen absoluut verbod op buitenlandse financiering en ondersteuning opgelegd, maar een gekwalificeerd verbod dat enkel die buitenlandse financiering en ondersteuning verbiedt die rechtstreeks of onrechtstreeks afbreuk doet aan de onafhankelijkheid van de geloofsgemeenschappen én deze die verband houdt met terrorisme, extremisme, spionage of clandestiene inmenging. Zulke buitenlandse financiering of ondersteuning is niet verzoenbaar met het Vlaamse stelsel van erkende erediensten en overheidsfinanciering, en ipso facto met de democratische samenleving.

Het opgelegde verbod is tweeledig. Het eerste luik van het verbod verbiedt buitenlandse financiering en ondersteuning, als die tot gevolg heeft dat het bestuur van de eredienst geheel of ten dele onder controle kan komen te staan van de financierende buitenlandse actoren waardoor afbreuk wordt gedaan aan de onafhankelijkheid van het eredienstbestuur.

Een dergelijke onwenselijke invloed kan een erkende lokale geloofsgemeenschap vervreemden van de Vlaamse samenleving waardoor een parallelle samenleving ontstaat en is ook niet verzoenbaar met de overheidsfinanciering die een bestuur

van de eredienst ontvangt en de erkenningsverplichting vervat in artikel 7, 3°, om zelf financieel leefbaar te zijn. Dat verbod geldt zowel voor rechtstreekse financiering, waarbij middelen aan het bestuur van de eredienst zelf worden ter beschikking gesteld, als voor onrechtstreekse financiering, waarbij middelen via één of meerdere tussenstappen bij het bestuur van de eredienst belanden.

Aanwijzingen van buitenlandse financiering of ondersteuning waaruit kan blijken dat er mogelijks buitenlandse invloed wordt uitgeoefend of ingekocht binnen een (erkende) lokale geloofsgemeenschap waardoor een afbreuk wordt gedaan aan haar onafhankelijkheid kunnen zijn:

- eenmalige of herhaaldelijke financiële giften van eenzelfde persoon of organisatie die rechtstreeks of onrechtstreeks verbonden is aan een buitenlandse actor;
- schenking van goederen die een aanzienlijke kostprijs hebben en noodzakelijk zijn voor de uitoefening van de eredienst;
- kosteloze terbeschikkingstelling van personeel (vb. bedienaar van de eredienst)³² aan een lokale geloofsgemeenschap;
- een nauwe band tussen een lokale geloofsgemeenschap en een ambassade of consulaat van een buitenlandse overheid. Zoals het ontvangen en implementeren van specifieke richtlijnen (ongeacht de aard ervan: religieus, beleidsmatig, informatief, ...) vanuit een ambassade of het verzenden vanuit de lokale geloofsgemeenschap van rapporten over de eigen werking, leden of bepaalde personen of groepen naar een ambassade of consulaat;
- ook het actief promoten van activiteiten van een ambassade via de eigen sociale mediakanalen van een lokale geloofsgemeenschap kan een aanwijzing vormen van bepaalde buitenlandse beïnvloeding;
- de structurele en prominente aanwezigheid van diplomatiek personeel (bv. ambassadeur of consul) in een lokale geloofsgemeenschap tijdens religieuze of andere plechtigheden of vieringen;
- kosteloze of tegen een niet-marktconforme huurprijs terbeschikkingstelling van gebouwen of van andere infrastructuur door een buitenlandse overheid of organisatie aan een lokale geloofsgemeenschap;
- juridische structuren zoals educatieve, socio-culturele of recreatieve verenigingen/stichtingen, die actief zijn binnen een lokale geloofsgemeenschap maar rechtsreeks of onrechtstreeks verbonden zijn aan een buitenlandse overheid of organisatie;
- het actief gebruik maken van officiële logo's van buitenlandse instanties;
- samenwerkingsverbanden met ogenschijnlijk neutrale ngo's en liefdadigheidsinstellingen maar die rechtsreeks of onrechtstreeks verbonden zijn met buitenlandse overheidsinstanties of buitenlandse religieuze organisaties en bewegingen die een extremistische geloofsbeleving propageren die haaks staat op onze verlichtingswaarden en segregatie in de hand werken;
- gebruik van literatuur (al dan niet religieus van aard) waarvan de uitgever of auteur een buitenlandse overheid of een buitenlandse religieuze organisatie of beweging is die een extremistische geloofsbeleving

³² Gelet op de specificiteit van door een buitenlandse overheid bezoldigde en aangestelde personen actief binnen een lokale geloofsgemeenschap wordt in voorliggend voorontwerp een aparte regeling uitgewerkt in artikel 7, 11°, en artikel 18, 10°.

- propageren die haaks staat op onze verlichtingswaarden en segregatie in de hand werken;
- het aanbieden (al dan niet kosteloos) en organiseren door een buitenlandse actor van bepaalde opleidingen of stages voor jongeren aan buitenlandse religieuze instellingen die een geloofsbeleving uitdragen die op gespannen voet staat met onze democratische grondwaarden zoals vervat in de Grondwet en het EVRM;
-

Het tweede luik van het verbod heeft betrekking op financiering of ondersteuning die rechtstreeks of onrechtstreeks verband houdt met ongeoorloofde activiteiten zoals terrorisme, extremisme, spionage of clandestiene inmenging.

Om op een doeltreffende wijze te kunnen nagaan of een bestuur van de eredienst geen ongeoorloofde financiering of ondersteuning ontvangt, wordt in de tweede paragraaf een transparantie- en registratieverplichting opgelegd. De bestuursorganen houden een register bij van alle giften die een waarde hebben van 500 euro en meer.

Het bestuursorgaan is de verwerkingsverantwoordelijke in de zin van de algemene verordening gegevensbescherming. Dit artikel bevat de decretale verplichting voor het bestuursorgaan om een register bij te houden. Bijgevolg is voldaan aan de rechtsgrond van een wettelijke verplichting tot gegevensverwerking voor de verwerkingsverantwoordelijke (art. 6, lid 1, c) van de algemene verordening gegevensbescherming).

Onder giften wordt verstaan elke opzettelijke daad om het bestuur van de eredienst een economisch of anderszins voordeel te geven, zonder een tegenprestatie die gelijkwaardig wordt geacht. Zonder limitatief te zijn, kunnen als gift worden beschouwd:

- hand- en bankgift;
- prestaties die kosteloos of onder de reële kostprijs verleend worden (vb. de terbeschikkingstelling van personeel);
- terbeschikkinggestelde kredietlijnen die niet moeten worden terugbetaald;
- enige rechtshandeling die betrekking heeft op een overdracht of een afstand van een recht zonder gelijkwaardig geachte (economische) tegenprestatie (vb. ter beschikkingstellen van roerende of onroerende goederen).

De persoonsgegevens zijn beperkt tot hetgeen noodzakelijk is om te kunnen identificeren wie de schenker is. Deze identificatie is noodzakelijk om te kunnen oordelen of het om een verboden vorm van financiering of ondersteuning gaat.

Bovendien kunnen deze persoonsgegevens enkel gebruikt worden om de naleving van het verbod in de eerste paragraaf te controleren. Enkel de instanties opgesomd in dit artikel of die hiertoe gemachtigd worden door de Vlaamse Regering kunnen inzage krijgen in dit register. De betrokken instanties zullen dit register altijd vertrouwelijk moeten behandelen.

Het giftenregister wordt als bijlage bij de jaarrekening van het bestuur van de eredienst gevoegd. Ook bij de behandeling van de jaarrekening wordt het register steeds vertrouwelijk behandeld. Overeenkomstig artikel 54 van het besluit van de

Vlaamse Regering van 13 oktober 2006 houdende het algemeen reglement op de boekhouding van de besturen van de erkende erediensten en van de centrale besturen van de erkende erediensten worden alle boekhoudstukken methodisch bewaard gedurende een periode van minstens tien jaar, die aanvangt op 1 januari van het jaar dat volgt op het jaar waarop het boekhoudstuk betrekking heeft. Het giftenregister is een boekhoudstuk, dat eveneens tien jaar wordt bewaard.

Bij de jaarrekening van het bestuur van de eredienst moet eveneens als bijlage de jaarrekening gevoegd worden van alle juridische structuren (bv. vzw's of andere instellingen) die rechtstreeks of onrechtstreeks verbonden zijn met het bestuur van de eredienst.

Hoofdstuk 4. Opdracht en bevoegdheden van de bevoegde instantie

Artikel 20

Het is de taak van de bevoegde instantie die aangewezen wordt door de Vlaamse Regering om de besturen van de eredienst permanent op te volgen en mogelijke tekortkomingen te detecteren en te onderzoeken, alsook tijdens de wachtperiode na te gaan of de lokale geloofsgemeenschap voldoet aan de erkenningscriteria en administratieve verplichtingen. De bevoegde instantie controleert zowel de naleving van de verplichtingen opgenomen in dit voorontwerp van decreet alsook de naleving van de verplichtingen in het eredienstendecreet. Deze controle reikt niet verder dan noodzakelijk en vrijwaart steeds het grondwettelijk gewaarborgd recht op vrijheid van eredienst.

Het gaat hier niet over het algemeen administratief toezicht dat de toezichthoudende overheid de mogelijkheid geeft om beslissingen van de bestuursorganen van de besturen van de eredienst te schorsen of te vernietigen. Als de toezichthoudende overheid in het kader van het algemeen administratief toezicht een schorsings- of vernietigingsbesluit neemt, zal dit gesignaleerd worden aan de bevoegde instantie. Evenmin gaat het hier over het goedkeuringstoezicht, dat de toezichthoudende overheid heeft in het kader van het financieel beheer.

Artikel 21

Binnen het handhavingsspoor zijn contacten met de lokale actoren (gemeenten, provincies, LIVC's, burgemeesters,...) en andere stakeholders (Veiligheid van de staat, verbindingsofficieren geïntegreerde politie, FOD Justitie,...) belangrijk om na te gaan of aan de erkenningscriteria en de verplichtingen in het eredienstendecreet blijvend voldaan is. Om zijn opdracht te kunnen uitoefenen sluit de bevoegde instantie informatie-uitwisselingsakkoorden af met de betrokken actoren.

Om een effectieve controle mogelijk te maken, krijgen de personeelsleden van de bevoegde instantie die belast zijn met de controleopdrachten specifieke bevoegdheden toegekend. Zoals reeds toegelicht in de algemene toelichting, wordt bij de bepaling van de bevoegdheden van de bevoegde instantie rekening gehouden met de godsdienstvrijheid zoals gewaarborgd in artikel 9 van het EVRM, artikel 18 van het Internationaal Verdrag inzake burgerlijke en politieke rechten en artikel 19 van de Grondwet.

Aan de personeelsleden van de bevoegde instantie belast met de controleopdrachten worden enkel bevoegdheden toegekend die nodig zijn om de

controleopdracht vermeld in artikel 20 op een adequate wijze te kunnen uitvoeren. Bovendien kan enkel gebruik gemaakt worden van deze bevoegdheden als dat redelijkerwijs nodig is voor de uitoefening van de controleopdrachten. Deze bevoegdheden kunnen niet onbepaald worden ingezet. De uitoefening van deze bevoegdheden moet steeds in verhouding staan met de welomschreven controleopdrachten opgenomen in artikel 20 (finaliteit) en voor zover dat deze redelijkerwijs nodig zijn voor de uitoefening van de controleopdrachten (proportionaliteit).

De Vlaamse Regering bepaalt eveneens de voorwaarden waaronder de personeelsleden van de bevoegde instantie die belast zijn met de controleopdrachten kunnen worden aangesteld en het model van hun legitimatiebewijs. De Vlaamse Regering kan voorzien in specifieke opleidings- en ervaringsvereisten.

Artikel 22

De personeelsleden van de bevoegde instantie moeten steeds toegang krijgen tot alle gebouwen en infrastructuur om te kunnen controleren of het bestuur van de eredienst of de lokale geloofsgemeenschap tijdens de wachtperiode voldoen aan de erkenningsverplichtingen. Hieronder vallen:

- alle gebouwen bestemd voor de uitoefening van de eredienst;
- de infrastructuur gebruikt door het bestuur van de eredienst. Tijdens de wachtperiode betreft dit de infrastructuur die werd opgenomen in de aanvraag tot erkenning;
- de ruimtes ter beschikking gesteld door de financierende overheid waar de leden van de geloofsgemeenschap ontvangen kunnen worden, waar het bestuursorgaan kan vergaderen en waar het archief van het bestuur van de eredienst kan worden bewaard;
- de ruimtes waar de bestuursorganen hun decretale taken uitvoert.

De personeelsleden van de bevoegde instantie hebben geen toegang tot de gebouwen en ruimtes exclusief bestemd als private woning van de bediende van de eredienst. Als de pastorie of woning ter beschikking gesteld aan de bediende, gebruikt wordt om decretale taken van het bestuur van de eredienst uit te voeren, hebben de personeelsleden van de bevoegde instantie wel toegang tot deze ruimte.

Artikel 23

De identiteitscontrole gebeurt in eerste instantie aan de hand van de officiële identiteitsdocumenten. Slechts wanneer deze niet kunnen worden voorgelegd of wanneer er twijfel rijst rond de authenticiteit van die documenten aan de hand van niet-officiële documenten of door middel van beeldmateriaal.

Artikel 24

Inlichtingen zijn alle vormen van mededelingen, verklaringen en toelichtingen die een bijdrage kunnen leveren om te controleren of de lokale geloofsgemeenschap of het bestuur van de eredienst voldoet aan de verplichtingen opgenomen in artikel 20.

Artikel 25

Informatie is de verzamelterm voor "geformaliseerde" gegevens, d.w.z. alle mogelijke gegevens die op welke wijze dan ook ergens een neerslag hebben

gekregen (bijvoorbeeld facturen, bestekken, loonstrookjes, staten van dagelijkse werkzaamheden en uitgaven, uittreksels van bankrekeningen, computergegevens, budgettaire en boekhoudkundige bescheiden). Dit artikel creëert het recht om informatie of gegevens te laten voorleggen, in te zien en er een afschrift van te nemen, ongeacht de vorm waarin of de drager waarop de informatie of gegevens zijn opgeslagen of verwerkt.

Artikel 26

Om de uitoefening van de bevoegdheden effectiever te laten verlopen wordt die gekoppeld aan een medewerkingsplicht voor iedereen die een bijdrage kan leveren om te controleren of de lokale geloofsgemeenschap of het bestuur van de eredienst voldoet aan de verplichtingen opgenomen in artikel 20 (bv. bestuursleden van de eredienst, de bedienaars van de eredienst en hun vervangers, personeelsleden van het bestuur van de eredienst, de aangeduide verantwoordelijken van een lokale geloofsgemeenschap tijdens de wachtperiode,...).

Artikel 27

Dit artikel regelt het gebruik van audiovisuele middelen bij de uitoefening van het toezicht. Audiovisuele middelen zijn niet meer weg te denken in de uitoefening van het toezicht, maar het gebruik ervan wordt goed omschreven om misbruiken en schendingen van de privacy te voorkomen.

Dit artikel machtigt de personeelsleden van de bevoegde instantie niet om bijzondere opsporingsmethodes, in het bijzonder observaties in de zin van artikel 47 sexies van het Wetboek van Strafvordering uit te voeren. De toekenning van de mogelijkheid om bij de uitoefening van het toezicht audiovisuele middelen te gebruiken doet geen afbreuk aan artikel 47ter en volgende van het Wetboek van Strafvordering.

Naar analogie met de definitie van artikel 47 sexies van het Wetboek van Strafvordering kan audiovisueel middel worden omschreven als een technisch hulpmiddel bestaande uit een configuratie van componenten die audiovisuele signalen detecteert, deze transporteert, hun registratie activeert en de signalen registreert.

De audiovisuele vaststellingen worden wat hun verwerking betreft onderworpen aan dezelfde regels die volgens artikel 5 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming gelden voor persoonsgegevens, d.w.z. dat ze slechts voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en vervolgens niet op een met die doeleinden onverenigbare wijze mogen worden verwerkt. De vaststellingen gebeuren binnen een welomschreven toezichtsoopdracht opgenomen in artikel 20. Een andere verwerking dan binnen deze opdracht is slechts mogelijk voor historisch, statistisch of wetenschappelijk onderzoek of wanneer die verwerking kan worden gebaseerd op een andere rechtsgrondslag.

Artikel 28

De personeelsleden van de bevoegde instantie kunnen de bijstand vorderen van de lokale en federale politie om hen te beschermen tegen gewelddaden en feitelijkheden die tegen hen kunnen worden gepleegd of om hen in staat te stellen de moeilijkheden weg te nemen waardoor zij zouden worden belet hun opdracht

te vervullen (cf. artikel 44 van de wet op het politieambt). Daarnaast kunnen de personeelsleden van de bevoegde instantie zich laten bijstaan door deskundigen zoals landmeter, financieel deskundige, ICT-deskundige, tolk... of andere personen die de personeelsleden aanduiden (vb. eigenaar van het gebouw, conciërge, personeel,...).

Artikel 29

De personeelsleden van de bevoegde instantie kunnen bij de uitoefening van hun opdracht een verslag van vaststelling opstellen. Het verslag van vaststelling heeft bewijswaarde tot het bewijs van het tegendeel.

Dit artikel verleent de personeelsleden van de bevoegde instantie de bevoegdheid om raadgevingen en waarschuwingen te geven.

Raadgevingen hebben tot doel tekortkomingen, die dreigen gepleegd te worden, te voorkomen. Ze vinden plaats op een ogenblik dat de tekortkoming nog niet heeft plaatsgevonden en hebben een zuiver preventieve werking. Raadgevingen bevatten zo concreet mogelijke adviezen over hoe de tekortkoming alsnog kan worden voorkomen, naast een algemene verwittiging voor de gevolgen ervan.

Een waarschuwing is een gunst waarbij het bestuur van de eredienst en in voorkomend geval de leden van het bestuursorgaan opgedragen wordt om binnen een bepaalde termijn zich in regel te stellen, de schadelijke gevolgen van de tekortkomingen te herstellen, en het bewijs hiervan te verschaffen.

De personeelsleden van de bevoegde instantie geven onmiddellijk aan het representatief orgaan kennis van de waarschuwingen en raadgevingen.

Hoofdstuk 5. Sanctionering van de besturen van de eredienst

Artikel 30

Als een bestuur van de eredienst of de leden van het bestuursorgaan tekortkomen aan hun verplichtingen, kan het bestuur van de eredienst door de Vlaamse Regering gesanctioneerd worden. Vooreerst kan de sanctioneringsprocedure opgestart worden als het bestuur van de eredienst tekortkomt aan de verplichtingen opgenomen in hoofdstuk 3 en het eredienstendecreet, maar ook als de leden van het bestuursorgaan tekortkomen aan de hun opgelegde decretale verplichtingen (vb. geen verklaring op eer inzake naleving bestuurstaalwetgeving voorleggen, geen uittreksel uit strafregister voorleggen, penningmeester weigert om een ontwerp van meerjarenplan op te maken, ...). Daarnaast kan de sanctioneringsprocedure opgestart worden als de leden van het bestuursorgaan weigeren om overeenkomstig artikel 26, hun medewerking te verlenen aan de personeelsleden van de bevoegde instantie bij de uitoefening van hun bevoegdheden. Ten slotte kan de sanctioneringsprocedure ook opgestart worden als het bestuur van de eredienst of de leden van het bestuursorgaan geen gevolg geven aan de waarschuwingen gegeven door de bevoegde instantie overeenkomstig artikel 29, §2, tweede lid. De opstart van de sanctioneringsprocedure behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse Regering, alsook de keuze van sanctionering

Het bestuur van de eredienst en in voorkomend geval, de leden van het bestuursorgaan beschikken tevens over de mogelijkheid hun hoorrecht uit te oefenen en hun standpunt over de ten laste gelegde tekortkomingen over te maken.

Artikel 31

Er wordt een getrap en gedifferentieerd sanctioneringsmechanisme ingevoerd. De Vlaamse Regering kan, al dan niet na een eerste aanmaning om de tekortkomingen weg te werken of een waarschuwing van de bevoegde instantie beslissen tot sanctionering. Afhankelijk van de ernst van de tekortkoming kan de Vlaamse Regering beslissen tot:

- opschorting of beperking van de financiële gevolgen van de erkenning voor een bepaalde termijn. De opschorting of beperking van de financiële gevolgen van de erkenning kan verschillende vormen aannemen. Zo kan de Vlaamse Regering bij wijze van sanctie de investeringskredieten van de betrokken besturen van de eredienst geheel of gedeeltelijk schrappen, zodat geplande of lopende investeringen geheel of gedeeltelijk worden uitgesteld of stilgelegd. Op een gelijkaardige wijze kunnen ook de kredieten van de exploitatie beperkt worden, door kredieten voor specifieke uitgaven te schrappen of te beperken tot bepaalde percentages. Er wordt in de tekst van het decreet gekozen voor een algemene formulering, zodat de Vlaamse Regering bij het bepalen van de concrete sanctie maximaal rekening kan houden met de lokale situatie en effectieve sancties kan opleggen. Zo worden inadequate sancties (zoals het schrappen van investeringskredieten bij een bestuur van de eredienst die helemaal geen investeringen gepland heeft) vermeden. Het laat ook toe om de zwaarte van de sanctie beter af te stemmen op de ernst van de tekortkomingen die aanleiding geven tot de sanctie.
- opschorting van de erkenning voor een bepaalde termijn;
- opheffing van de erkenning.

Daarnaast wordt er een getrap sanctiesysteem ingevoerd (behalve voor de sanctie tot opheffing van de erkenning), waarbij het bestuur van de eredienst of in voorkomend geval, de leden van het bestuursorgaan de mogelijkheid krijgen om binnen een welbepaalde termijn de tekortkomingen weg te werken. In de beslissing tot sanctionering wordt steeds een termijn bepaald (uitgezonderd bij de sanctie tot opheffing van de erkenning) waarbinnen het bewijs geleverd moet zijn aan de Vlaamse Regering dat alle vastgestelde tekortkomingen zijn weggewerkt. Als het bestuur van de eredienst geen of onvoldoende bewijs leveren dat de vastgestelde tekortkomingen zijn weggewerkt, kan de Vlaamse Regering opnieuw een sanctioneringsbeslissing nemen. Zo kan de Vlaamse Regering in eerste instantie de financiële gevolgen beperken, vervolgens de erkenning opschorten en ten slotte de erkenning opheffen als het bestuur van de eredienst de tekortkomingen niet wegwerkt. De Vlaamse Regering kan evenwel onmiddellijk beslissen tot de opstart van de procedure tot opheffing van de erkenning wanneer ze acht dat de vastgestelde tekortkomingen dermate ernstig zijn dat de opheffing van de erkenning de meest gepaste sanctie is.

Ten slotte kan de opheffingsprocedure ook worden opgestart op initiatief van het representatief orgaan. Het representatief orgaan kan als aanvrager van de erkenning steeds op eigen initiatief de opheffing van de erkenning aan de Vlaamse Regering vragen. Dit kan om verschillende redenen: het bestuur van de eredienst leeft de interne regels van de eredienst niet na, het bestuur van de eredienst vraagt zelf de opheffing aan via haar representatief orgaan, het bestuur van de eredienst telt niet meer voldoende leden binnen haar geloofsgemeenschap,....

Artikel 32

Zolang een bestuur van de eredienst de erkenning behoudt, heeft ze onder bepaalde voorwaarden recht op financiële steun van het gemeente- of provinciebestuur. Bij een opheffing van de erkenning verliest ze dat recht. Dat geldt voor de toekomst, niet voor het verleden. Eventueel al te veel uitbetaalde toelagen zijn dan onverschuldigd en worden teruggevorderd.

Hoofdstuk 6. Wijziging van de besturen van de eredienst en de opheffing van de erkenning van annexe-kerken en kapelanjien

Afdeling 1. Wijziging van de gebiedsomschrijving van het bestuur van de eredienst

Artikel 33

De Vlaamse Regering heeft de bevoegdheid om lokale geloofsgemeenschappen te erkennen en dus ook om de wijzigingen aan de gebiedsomschrijving te erkennen. Ingevolge de scheiding tussen kerk en staat moet het representatief orgaan het initiatief nemen voor een dergelijke wijziging.

Dit artikel geeft een opsomming van welke stukken de gemotiveerde aanvraag moet bevatten. De gemotiveerde aanvraag moet ook de eventueel gewijzigde verdeelsleutel vermelden. Het representatief orgaan moet in overleg met het centraal bestuur, het bestuur van de eredienst en eventueel de financierende overheid tot een gedragen verdeelsleutel komen.

Artikel 34

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 35

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Afdeling 2. Wijziging van de naam van het bestuur van de eredienst

Artikel 36

De Vlaamse Regering heeft de bevoegdheid om de besturen van de eredienst te erkennen, waaronder de naam. Bijgevolg kan de Vlaamse Regering ook naamswijzigingen van besturen van de eredienst erkennen. Een naamswijziging kan enkel worden aangevraagd door het representatief orgaan. De Vlaamse overheid kan nooit zelf initiatiefnemer zijn.

Artikel 37

De naamgeving van een bestuur van de erediensten behoort tot de autonomie van het bestuur van de eredienst en het representatief orgaan. De Vlaamse Regering kan de naamswijziging enkel weigeren als de naamswijziging in strijd is met

bestaande regelgeving of met de openbare orde. De Vlaamse Regering kan geen inhoudelijke beoordeling verrichten.

Afdeling 3. Samenvoeging van besturen van de eredienst

Onderafdeling 1. Procedure

Artikel 38

Artikel 38 e.v. bepalen de procedure en de gevolgen van een samenvoeging van twee of meer besturen van de eredienst. Ook bij een samenvoeging moet het initiatief uitgaan van het representatief orgaan. Het is uitermate belangrijk dat het representatief orgaan de betrokken besturen van de eredienst onmiddellijk in kennis stelt van zijn interne beslissing tot samenvoeging en welk bestuur van de eredienst als te behouden wordt aangeduid. Vanaf de interne beslissing van het representatief orgaan tot samenvoeging komen de samen te voegen besturen van de eredienst in een stelsel van lopende zaken.

Tijdens deze periode kunnen alleen maar handelingen worden gesteld die betrekking hebben op de lopende zaken en handelingen die niet tot de lopende zaken behoren mogen pas gesteld worden na een verplicht overleg tussen de betrokken besturen van de eredienst. Traditioneel wordt aangenomen dat de volgende aangelegenheden tot de lopende zaken behoren: (1) de dringende zaken, zelfs al zijn het zaken van algemeen politiek belang, waarvan de regeling niet redelijkerwijs kan worden uitgesteld, (2) de zaken van dagelijks bestuur waarvan het belang gering is, alsook (3) de zaken die meer zijn dan zaken van dagelijks bestuur maar ook geen algemeen politiek belang hebben, voor zover zij de normale voortzetting of beëindiging zijn van een regelmatig ingezette procedure, zij voor de kritieke periode beleidsmatig zijn beslecht en zij zonder overhaasting worden afgewerkt.

Tijdens deze periode van lopende zaken moet door de betrokken besturen van de eredienst een zekere terughoudendheid in acht genomen worden in de te nemen beslissingen, vooral wanneer deze beslissingen een belangrijke (financiële) impact hebben ook in de jaren na de samenvoeging van de besturen van de eredienst.

Om te vermijden dat het te behouden bestuur van de eredienst zodoende wordt bezwaard door de beslissing van één van de besturen van de eredienst, zonder dat de andere besturen van de eredienst de kans krijgen zich over die beslissing uit te spreken, wordt een verplicht overleg tussen de besturen van de eredienst opgelegd. Het is immers de bedoeling om te vermijden dat een bestuur van de eredienst dat weet dat het weldra zal verdwijnen nog ingrijpende beslissingen kan nemen.

Artikel 39

De Vlaamse Regering heeft de bevoegdheid om de samenvoegingen van besturen van de eredienst te erkennen. Dit artikel geeft een opsomming van de inlichtingen en stukken die het representatief orgaan moet bezorgen om de procedure tot erkenning van de samenvoeging op te starten.

Artikel 40

Deze bepaling strekt er toe om te voorkomen dat een bestuur van de eredienst een sanctiëring wil ontlopen door samen te voegen met andere besturen. De Vlaamse Regering kan in dit geval de procedure tot samenvoeging opschorten. Voor bepaalde tekortkomingen kan een samenvoeging met een ander bestuur net een oplossing bieden (bv. wanneer een bestuur van de eredienst niet langer 200 leden telt). De beslissing tot opschorting van de samenvoegingsprocedure behoort tot de autonome beslissingsbevoegdheid van de Vlaamse Regering.

Artikel 41

Dit artikel breidt de verplichting tot kennisgeving uit tot het representatief orgaan, de betrokken besturen van de eredienst, de gemeente(n) van de gebiedsomschrijving en aan de financierende overheid/overheden. Als de betrokken besturen van de eredienst ressorteren onder een centraal bestuur, wordt ook het centraal bestuur op de hoogte gebracht.

Artikel 42

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Onderafdeling 2. Gevolgen van een samenvoeging van besturen van de eredienst

Artikel 43

Bij een samenvoeging worden de aangeduide besturen van de eredienst samengevoegd, op één na. Het is het representatief orgaan dat bepaalt welk bestuur van de eredienst opgaat in de andere. Ook het bestuursorgaan van het te behouden bestuur van de eredienst moet worden vernieuwd aan de nieuwe situatie van de samenvoeging.

Om de continuïteit te garanderen, blijven de leden van het bestuursorgaan van het te behouden bestuur van de eredienst aan totdat het representatief orgaan een nieuw bestuursorgaan aanstelt of tot aan de eerste gedeeltelijke verkiezing van het bestuur volgens de reguliere cyclus. De keuze om een nieuw voltallig bestuursorgaan aan te stellen komt toe aan het representatief orgaan in samenspraak met het bestuur van de eredienst.

Artikel 44

De afgevaardigden van de besturen van de eredienst in het centraal bestuur worden geacht niet enkel hun eigen bestuur van de eredienst te vertegenwoordigen, maar wel de belangen van de verschillende besturen van de eredienst van de gemeente of de provincie te verdedigen. Als er meer dan één centraal bestuur betrokken is bij de samenvoeging (doordat één of meer van de samen te voegen besturen van de eredienst gemeente- of provinciegrensoverschrijdend is), geldt dit artikel uiteraard voor elk betrokken centraal bestuur.

Artikel 45

Dit artikel regelt uitdrukkelijk de overdracht van alle roerende en onroerende goederen, alle rechten, plichten en lasten, van de samengevoegde besturen van de eredienst naar het bestuur van de eredienst dat blijft bestaan. De uitgebreide decretale formulering moet elke discussie uitsluiten. De overdracht gebeurt van rechtswege. Wat betreft de onroerende goederen is dit een overdracht van algemeen nut, waardoor de registratie ervan kosteloos is.

Artikel 46

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Afdeling 4. Opheffing van de erkenning van annexe-kerken en kapelanjien

Artikel 47

In dit artikel wordt de Vlaamse Regering uitdrukkelijk de bevoegdheid toegekend om de erkende annexe-kerken en kapelanjien op te heffen. Ook hier moet het initiatief uitgaan van het representatief orgaan. Het gaat hier om de 'bijgebouwen' van de eredienst die werden opgericht in uitvoering van artikel 60 van de wet van 18 germinal jaar X "relative à l'organisation des cultes" en van het decreet van 30 september 1807 "qui augmente le nombre des succursales". De oprichting en afschaffing van bijkomende gebouwen van de eredienst vallen sinds 2005 onder het algemeen toezicht (en uiteraard onder de interne regels van de eredienst).

Voor de opheffing van die vroeger expliciet erkende annexe-kerken en kapelanjien is echter wel nog een besluit tot opheffing van de erkenning nodig. Het precieze juridisch statuut van bepaalde kapelanjien is niet altijd duidelijk. Daarom wordt bepaald dat als een kapelanij een afzonderlijke kerkfabriek heeft, dezelfde regels van toepassing zijn als degene die gelden voor de samenvoeging van besturen van de eredienst.

Bij de opheffing van een annexe-kerk of kapelanij zal niet langer het advies van de gemeenteraad of gemeenteraden van de gebiedsomschrijving worden gevraagd.

Artikel 48

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Hoofdstuk 7. Wijzigingsbepalingen

Artikel 49 en 50

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 51 t.e.m. artikel 55

Deze artikelen wijzigen bepalingen in het eredienstendecreet zodat de Vlaamse Regering ook voor die bepalingen de wijze van communicatie kan bepalen.

Artikel 56 t.e.m. artikel 59

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 60 en 61

Deze artikelen wijzigen bepalingen in het eredienstendecreet zodat de Vlaamse Regering ook voor die bepalingen de wijze van communicatie kan bepalen.

Artikel 62

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 63 en 64

Deze artikelen wijzigen bepalingen in het erediensdecreet zodat de Vlaamse Regering ook voor die bepalingen de wijze van communicatie kan bepalen.

Hoofdstuk 8. Slotbepalingen

Afdeling 1. Opheffingsbepalingen

Artikel 65

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Afdeling 2. Overgangsbepalingen

Artikel 66

Dit voorontwerp van decreet heeft tot doel om voor alle besturen van de eredienst een gelijke regeling in te voeren. Er zal niet langer een onderscheid gemaakt worden tussen de besturen van de eredienst op basis van de datum van erkenning. Ook de reeds bestaande besturen van de eredienst moeten voldoen aan de verplichtingen in hoofdstuk 3, ongeacht de datum van erkenning. Ze zullen ook kunnen gesanctioneerd worden in geval van niet-naleving van deze verplichtingen alsook de niet-naleving van de verplichtingen in het erediensdecreet.

Aangezien er een aantal nieuwe verplichtingen worden opgelegd aan de reeds bestaande besturen van de eredienst, krijgen zij, met uitzondering van artikel 18, 10°, één jaar de tijd vanaf de inwerkingtreding van dit decreet om zich te conformeren aan de nieuwe verplichtingen. Dit betekent dat na één jaar de Vlaamse Regering de nieuwe verplichtingen kan controleren en eventueel kan sanctioneren in geval van niet-naleving. De voormelde besturen van de eredienst krijgen twee jaar de tijd vanaf de inwerkingtreding van dit decreet om zich te conformeren aan de verplichting, vermeld in artikel 18, 10°.

Vanzelfsprekend is de verplichting tot naleving van de geldende regelgeving, in het bijzonder het EVRM en de Grondwet, onmiddellijk van toepassing vanaf de inwerkingtreding van het voorliggend decreet. Een bestuur van de eredienst dat handelingen stelt in strijd met deze verplichting kan onmiddellijk gesanctioneerd worden. Ook de verplichtingen die reeds van toepassing zijn op de reeds erkende besturen, ongeacht de inwerkingtreding van dit decreet, blijven van toepassing en de niet-naleving van deze verplichtingen kan onmiddellijk worden gesanctioneerd conform de bepalingen in dit decreet.

Artikel 67

Dit artikel bepaalt de procedure voor de lopende aanvragen tot erkenning die ingediend zijn voor 1 juli 2019. Overeenkomstig artikel 3, §1, eerste lid, van het samenwerkingsakkoord van 2 juli 2008 wordt een erkenningsaanvraag ingediend door een lokale geloofsgemeenschap bij het bevoegd representatief orgaan die het vervolgens bezorgt aan de Vlaamse Regering. Het representatief orgaan zal binnen één jaar vanaf de inwerkingtreding van het decreet een geactualiseerd aanvraagdossier aan de Vlaamse Regering moeten bezorgen van de bij haar ingediende erkenningsaanvragen.

Uiterlijk twee maanden nadat de adviestertermijn voor de bevoegde instantie is verstreken, moet de Vlaamse Regering een beslissing nemen omtrent de erkenning van de lokale geloofsgemeenschap. Dit is een termijn van orde. Indien de Vlaamse Regering nalaat om binnen deze voorgeschreven termijn een beslissing te nemen kunnen het betrokken representatief orgaan en de lokale geloofsgemeenschap overeenkomstig artikel 14,§3, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, de nodige stappen ondernemen opdat de Vlaamse Regering alsnog een uitdrukkelijke beslissing neemt over de erkenningsaanvraag.

Artikel 14,§3, van de wetten op de Raad van State biedt aan het representatief orgaan of de betrokken lokale geloofsgemeenschap de mogelijkheid om na het verstrijken van de voorgeschreven beslissingstermijn de Vlaamse Regering aan te manen om alsnog een uitdrukkelijke beslissing te nemen. Ingeval de Vlaamse Regering vier maanden na de aanmaning nog steeds nalaat een uitdrukkelijke beslissing te nemen omtrent de erkenningsaanvraag, wordt ze geacht een afwijzende beslissing (impliciete weigeringsbeslissing) te hebben genomen waartegen een annulatieberoep bij de Raad van State kan ingesteld worden door het representatief orgaan of de betrokken lokale geloofsgemeenschap.

Artikel 68

Dit artikel bepaalt de procedure voor de lopende aanvragen tot erkenning van een samenvoeging die ingediend zijn bij de Vlaamse Regering voor de inwerkingtreding van dit decreet.

Artikel 69

Conform de huidige regelgeving vinden de verkiezingen bij de verschillende lokale geloofsgemeenschappen op verschillende tijdstippen plaats:

- Voor de lokale geloofsgemeenschappen die al erkend waren bij de inwerkingtreding van het erediensdecreet op 1 maart 2005, startte de driejaarlijkse cyclus in april 2005. Er werden dus verkiezingen gehouden in 2005, 2008, 2011, 2014, 2017 en 2020.
- De lokale geloofsgemeenschappen die erkend werden op basis van het erkenningsbesluit (periode 2006-2020), volgen de voorgaande driejaarlijkse cyclus niet. De verkiezingen vinden ook plaats om de drie jaar, maar hier wordt er vertrokken vanaf de datum van erkenning. Dit betekent dat de verkiezingen plaatsvinden op verschillende momenten.

Het is voor de toezichthoudende overheden moeilijk om hier toezicht op te houden. Zo zijn er lokale geloofsgemeenschappen die geen verkiezingen houden of verkiezingen houden op andere data. Nochtans is een goed overzicht van de leden van de bestuursorganen noodzakelijk voor de toezichthoudende overheden.

Om het bovenstaande te vermijden, zullen de bestuursorganen van alle besturen van de eredienst gedeeltelijk vernieuwd worden in 2023 om vervolgens om de drie jaar gedeeltelijk vernieuwd te worden. Om ook het toezicht op de verkiezingen van de lokale geloofsgemeenschappen erkend op basis van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 september 2005 houdende vaststelling van de criteria voor de erkenning van de plaatselijke kerk- en geloofsgemeenschappen van de erkende erediensten te vergemakkelijken, zullen zij voortaan ook aansluiten op de reguliere cyclus.

Artikel 70

Dit artikel voorziet in een overgangsbepaling als de Vlaamse Regering de wijze van communicatie niet heeft bepaald bij de inwerkingtreding van dit decreet. Op deze manier kunnen alle procedures opgenomen in dit decreet starten vanaf de inwerkingtreding.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Bestuurszaken, Inburgering en
Gelijke Kansen

Bart SOMERS